

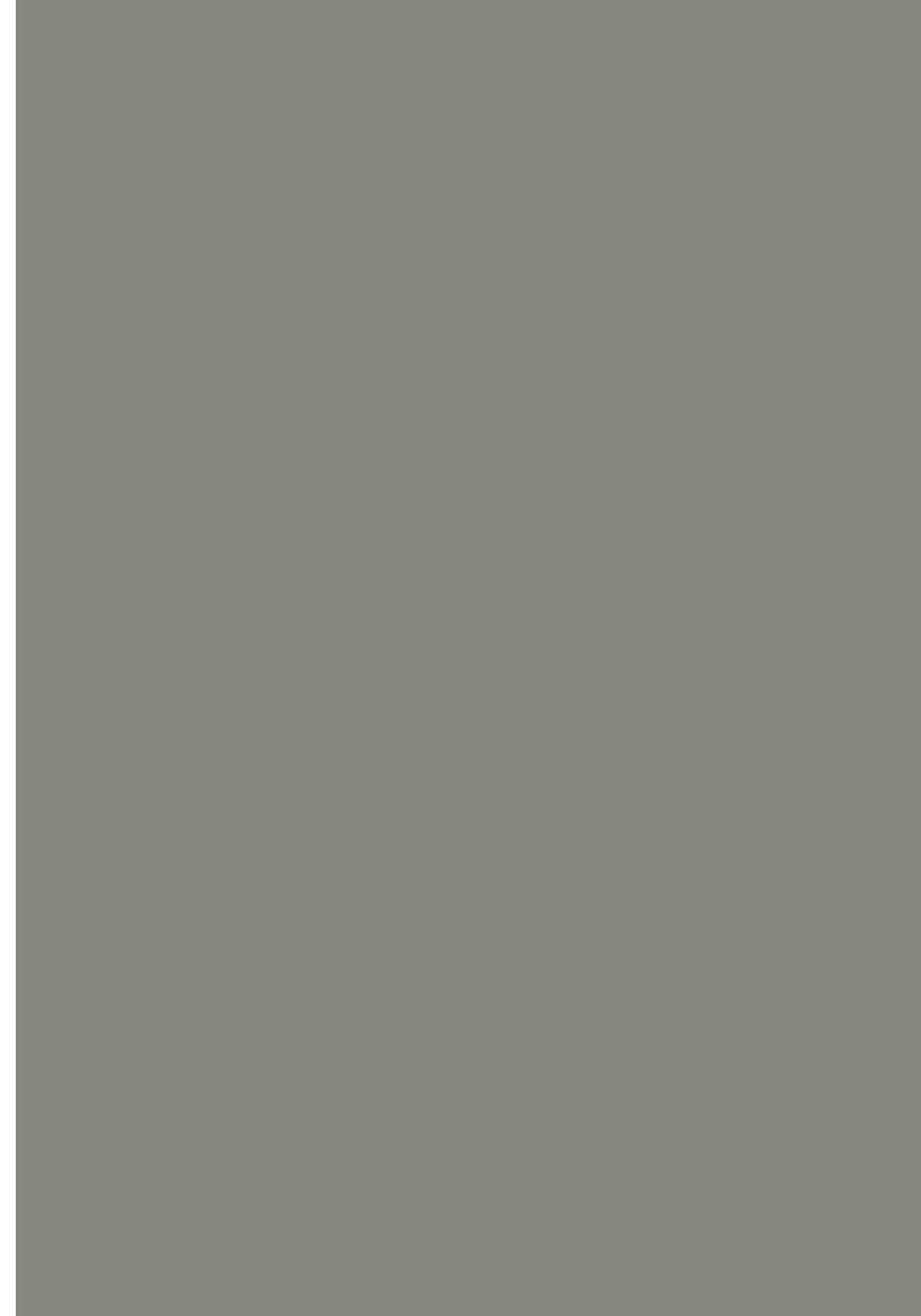
บันทึกภาพประวัติศาสตร์ความทรงจำ
ในการเยือนประเทศต่างๆ ตามคำเชิญอย่างเป็นทางการ
ระหว่างดำรงตำแหน่งประธานรัฐสภา

โดย
ศาสตราจารย์ ดร.อุกฤษ มงคลนาวิน

สาธารณรัฐประชาชนจีน
๒๕๒๘

หน้าว่าง

บันทึกภาพประวัติศาสตร์ความทรงจำ
ในการเยือนประเทศต่างๆ ตามคำเชิญอย่างเป็นทางการ
ระหว่างดำรงตำแหน่งประธานรัฐสภา

โดย ศาสตราจารย์ ดร.อุกฤษ มงคลนาวิน

สาธารณรัฐประชาชนจีน

๒๕๒๘

คำนำ

หอจดหมายเหตุแห่งชาติได้ขอภาพถ่ายที่น่าสนใจของผม เกี่ยวกับกิจกรรมด้านต่างๆ ที่ทำไว้ระหว่างเวลาหลายสิบปี เก็บรักษาที่หอจดหมายเหตุแห่งชาติ ภาพที่คิดว่าสำคัญส่วนหนึ่งได้แก่ภาพการไปเยือนต่างประเทศเป็นทางการ ภาพการประชุมองค์การระหว่างประเทศ และภาพการรับรองแขกต่างประเทศตลอดเวลาที่ดำรงตำแหน่งผู้นำในรัฐสภา

ภาพต่างๆ เหล่านี้จะมีคุณค่าขึ้นถ้ามีคำบรรยายว่าด้วยสถานที่ บุคคลและเหตุการณ์ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งหอจดหมายเหตุแห่งชาติต้องการมาก เพื่อเก็บรักษาไว้เป็นประวัติศาสตร์ และหอสมุดแห่งชาติต้องการเก็บรักษา และเผยแพร่ไปตามหอสมุดแห่งชาติทุกแห่ง

ผมเห็นด้วยกับข้อเสนอนี้จึงใช้เวลาในช่วงปลายชีวิตฝากผลงานที่สำคัญไว้เพื่อมอบให้ผู้สนใจเป็นบรรณาการ โดยไม่มีการจำหน่ายและจะเผยแพร่ให้แก่ผู้สมควรได้รับหนังสือนี้เท่านั้น “บันทึกภาพประวัติศาสตร์ ความทรงจำในการเยือน ประเทศต่างๆ ตามคำเชิญอย่างเป็นทางการ ระหว่างดำรงตำแหน่งประธานรัฐสภา” รวม ๑๘ ประเทศ ซึ่งจะแยกจัดพิมพ์เป็นเล่มละหนึ่งหรือหลายประเทศ ตามความเหมาะสมและตามโอกาส และเวลาจะเอื้ออำนวย

นอกจากภาพการเยือนต่างประเทศแล้ว ยังมีภาพประวัติศาสตร์งานด้านองค์การระหว่างประเทศ และภาพประวัติศาสตร์ว่าด้วยการรับรองแขกชาวต่างประเทศในประเทศไทยด้วย

ความตั้งใจเริ่มแรกผมคิดจะดำเนินการจัดพิมพ์บันทึกภาพประวัติศาสตร์ทั้งหมดแบ่งเป็นเจ็ดเล่มและจะเผยแพร่พร้อมๆ กัน

แต่เมื่อดำเนินการจัดทำไปแล้วจึงเห็นว่างานนี้ไม่น่าจะต้องดำเนินการโดยรวดเร็วแต่ขาดความละเอียดรอบคอบ

เพราะภาพและเรื่องประวัติศาสตร์เหล่านี้เป็นเรื่องที่เกิดขึ้นเมื่อ ๓๕ ปีมาแล้ว ต้องใช้เวลาในการศึกษาและรวบรวมให้ถูกต้องมากที่สุดเท่าที่จะทำได้

หนังสือชุดนี้นอกจากท่านผู้หญิงมณฑลนี้ มงคลนาวินแล้ว มีผู้ช่วยในการจัดพิมพ์การคัดเลือกภาพ การค้นหาข้อมูลจาก Wikipedia การจัดทำอาร์ตเวิร์ค จึงขอขอบคุณทุกคนที่ทำให้ผลงานชิ้นนี้ของผมเป็นไปตามที่ตั้งเจตนาไว้

ศาสตราจารย์ ดร. อุกฤษ มงคลนาวิน

สาธารณรัฐประชาชนจีน

๒๕ กรกฎาคม - ๘ สิงหาคม ๒๕๖๘

RUSSIAN FEDERATION
DA HINGGAN LING
HEILONGJIANG
MANCHURIA

MONGOLIA
NEI MONGOLIA
QILIAN SHAN
NINGXIA
GANSU
SHAANXI

BEIJING (PEKING)
HEBEI
SHANDONG
JILIN
LIAONING
NORTH KOREA
SEA OF JAPAN
YELLOW SEA

SHANXI
HENAN
SHANGHAI
JIANGSU
ANHUI
HUBEI
ZHEJIANG
FUJIAN
GUANGDONG
HONG KONG
MACAO (to Portugal)

SICHUAN
CHONGQING
YUNNAN
GUANGXI
VIETNAM
LAOS
SOUTH CHINA SEA
TAIWAN
HAINAN
Hainan Dao

ความสัมพันธ์ไทย-จีน ๒๒

ไทยกับจีนมีประวัติศาสตร์ในการผูกสัมพันธ์กันมาช้านานทางการค้าขาย โดยไทยเคยส่งบรรณาการให้กับจีนมาตลอด จนกระทั่งได้ยุติความสัมพันธ์ทางการทูตแบบบรรณาการกับจีน ตั้งแต่สมัยรัชกาลที่ ๔ หลังจากสงครามฝิ่นยุติลง

ต่อมาหลังสงครามโลก ครั้งที่ ๒ ประเทศจีนมีการปกครองระบอบคอมมิวนิสต์ ทำให้ความสัมพันธ์ทางการทูตขาดตอนลง

จนกระทั่งมีการฟื้นฟูความสัมพันธ์ขึ้นใหม่ โดยการสถาปนาความสัมพันธ์ทางการทูต เมื่อวันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๑๔ โดย ม.ร.ว.คึกฤทธิ์ ปราโมช นายกรัฐมนตรีของไทย กับนายโจวเินไหล นายกรัฐมนตรีสาธารณรัฐประชาชนจีน ได้ลงนามในแถลงการณ์ร่วมว่าด้วยการสถาปนาความสัมพันธ์ทางการทูตระหว่างราชอาณาจักรไทยกับสาธารณรัฐประชาชนจีน บนพื้นฐานของความเสมอภาค เพื่อดำรงไว้ซึ่งความมั่นคง สันติภาพ และเสถียรภาพของภูมิภาค

ความสัมพันธ์ของทั้งสองประเทศแน่นแฟ้นขึ้นเมื่อมีการเดินทางเยี่ยมเยียน ระหว่างผู้นำระดับสูงของประเทศอย่างสม่ำเสมอ

นายเตียงเสี่ยวผิง ต้อนรับคณะผู้แทนฝ่ายไทย ได้แก่ ม.ร.ว.คึกฤทธิ์ ปราโมช นายกรัฐมนตรี และพลตรีชาติชาย ชุณหะวัณ (ยศในขณะนั้น) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ

สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถในรัชกาลที่ ๙ (พระราชาธิสริยยศในขณะนั้น) ทรงตรวจแถวกองทหารเกียรติยศ สามเหล่าทัพอย่างยิ่งใหญ่ ณ ลานหน้ามหาศาลาประชาชน มีนายหูจิ้นเทา รองประธานาธิบดี ฝั่ารับเสด็จ

สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ (พระราชาธิสริยยศในขณะนั้น) ทรงพบกับนายเจียงเจ้อหมิง ประธานาธิบดี สาธารณรัฐประชาชนจีนเมื่อ พ.ศ. ๒๕๔๓

การเดินทางไปเยี่ยมเยียนของผู้นำระดับสูงสุดเป็นไปอย่างดียิ่ง โดยเฉพาะการเสด็จเยือนอย่างเป็นทางการของพระบรมวงศานุวงศ์ของไทย เริ่มตั้งแต่สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี (พระราชาธิสริยยศในขณะนั้น) เสด็จเยือนจีนเป็นครั้งแรกเมื่อ พ.ศ. ๒๕๒๔ สมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอ เจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒนา (พระราชาธิสริยยศในขณะนั้น) ปี ๒๕๒๘ และสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ ในรัชกาลที่ ๙ (พระราชาธิสริยยศในขณะนั้น) เสด็จพระราชดำเนินแทนพระองค์พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว พร้อมด้วยสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ ตามคำกราบบังคมทูลเชิญ ของนายเจียงเจ้อหมิง (Jiang Jermin) ประธานาธิบดี ระหว่างวันที่ ๑๖-๓๑ ตุลาคม ๒๕๔๓ เพื่อเฉลิมฉลอง ๒๕ ปี แห่งความสัมพันธ์ทางการทูตระหว่างไทย - จีน รัฐบาลจีนจัดพิธีต้อนรับอย่างสมพระเกียรติ มีการจัดพิธีสวนสนาม ทรงตรวจแถวกองทหารเกียรติยศ สามเหล่าทัพอย่างยิ่งใหญ่ ณ ลานหน้ามหาศาลาประชาชน มีนายหูจิ้นเทา (Hujintau) รองประธานาธิบดี ฝั่ารับเสด็จ

สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี
(พระราชอิสริยยศในขณะนั้น)
เสด็จพระราชดำเนินเยือนจีน ทรงพบนายเติ้งเสี่ยวผิง เมื่อ พ.ศ. ๒๕๒๔

สมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอ เจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒนา
กรมหลวงนราธิวาส ราชนครินทร์ (พระอิสริยยศในขณะนั้น)
เสด็จพระราชดำเนินเยือนสาธารณรัฐประชาชนจีน ทรงพบประธานาธิบดี หลี่เซียนเหนียน
ระหว่างวันที่ ๑๔ - ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๒๘

គណៈកម្មាធិការប្រជាជន - ដើម
ឆ្នាំ ១៩៧៥

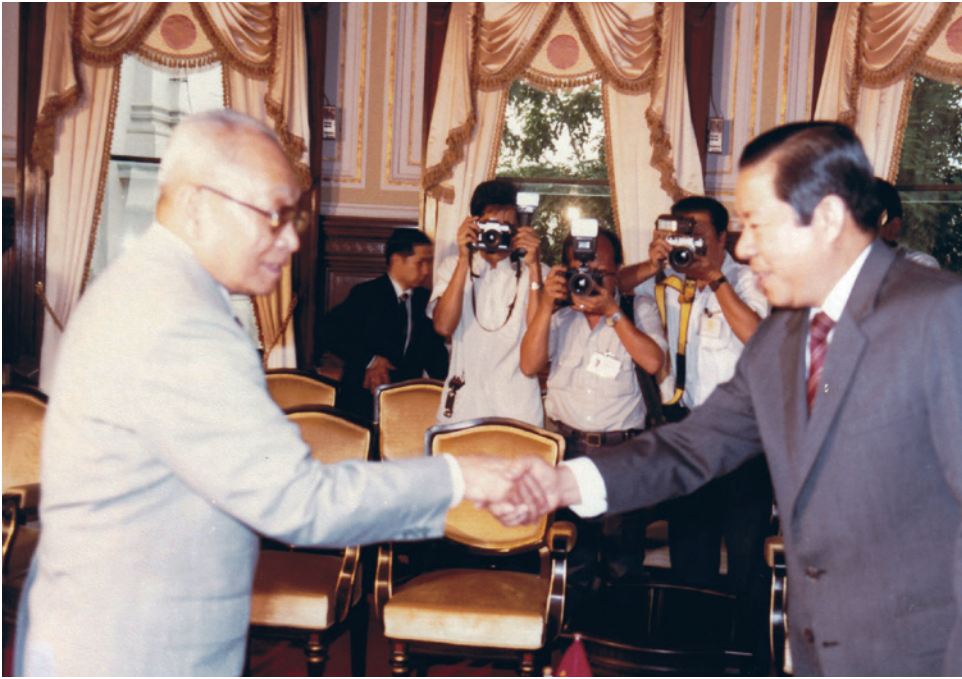
ความสัมพันธ์ของรัฐสภา ไทย - จีน ๘๒

ในส่วนของรัฐสภานั้น ความสัมพันธ์กับสาธารณรัฐประชาชนจีน ได้เริ่มต้นฟื้นฟูขึ้นใหม่ โดยฝ่ายบริหารนำโดย ม.ร.ว.คึกฤทธิ์ ปราโมช นายกรัฐมนตรี และพลตรีชาติชาย ชุณหะวัณ (ยศในขณะนั้น) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงต่างประเทศ กับ ท่านโจวเอนไฉ นายกรัฐมนตรี และท่าน เต็งเสี่ยวผิง รองนายกรัฐมนตรี เมื่อ พ.ศ. ๒๕๑๘ แล้ว

ทางด้านรัฐสภา ก็ได้มีการเยี่ยมเยียนกันทางฝ่ายไทย ประธานรัฐสภา คนแรก ที่ไปเยือนสาธารณรัฐประชาชนจีน คือ พลอากาศเอกหะริน หงสกุล ในปี พ.ศ. ๒๕๒๒ และนายจารุบุตร เรืองสุวรรณ ประธานรัฐสภา ในปี พ.ศ. ๒๕๒๖

เมื่อผมดำรงตำแหน่งประธานรัฐสภา เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๒๗ ได้มีการแลกเปลี่ยนเยี่ยมเยียน โดยผมได้เชิญคณะผู้แทนรัฐสภาจีนนำโดย ท่านเย่เฟย รองประธานรัฐสภาจีน ได้มาเยือนประเทศไทยก่อน เมื่อวันที่ ๑๑-๑๙ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๒๗

รัฐสภาไทยได้ต้อนรับอย่างอบอุ่นและสมเกียรติ ทำให้ท่านเย่เฟยและคณะประทับใจมาก

วันที่ ๑๒ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๒๗ ท่านเย่เฟย เข้าพบประธานรัฐสภาไทย นายอุกฤษ มงคลนาวิน อย่างเป็นทางการ ณ ห้องรับรองรัฐสภา

ฝ่ายไทยเลี้ยงอาหารค่ำ (ต้อนรับ) เพื่อเป็นเกียรติอย่างเป็นทางการ แก่ท่านเย่เฟยฉวน โรงแรม Hyatt Central Plaza

อย่างไรก็ตาม มีเหตุที่ไม่คาดคิดเกิดขึ้น เพราะวันที่ท่านจะเดินทางกลับ ในตอนบ่าย ประธานสภาผู้แทนราษฎร ในฐานะ รองประธานรัฐสภาในขณะ นั้น คือ นายอุทัย พิมพ์ใจชน ได้เป็นเจ้าภาพเลี้ยงอาหารกลางวันคณะผู้แทนจีน

ก่อนการเลี้ยงอาหารจะเสร็จสิ้น ท่านเย่เฟยมีอาการเป็นลมตกจาก เก้าอี้ ทำความตกใจให้แก่ผู้ร่วมงานทุกคน และรีบนำส่งโรงพยาบาลทันที

นายแพทย์วินิจฉัยว่า ท่านยังไม่สามารถเดินทางกลับประเทศจีน โดยเครื่องบินได้ ต้องให้บุคคลในคณะส่วนใหญ่เดินทางกลับมาก่อน ตามกำหนด คงมีท่านเย่เฟยและคณะบางส่วนยังอยู่กับท่าน

ปัญหาใหญ่ของฝ่ายจีนคือ เมื่อการเยือนอย่างเป็นทางการสิ้นสุดลง แล้ว การเข้ารักษาตัวในโรงพยาบาลของท่านเย่เฟยซึ่งขณะนั้นเป็นอาคันตุกะ ของรัฐสภาไทยอยู่ และค่าใช้จ่ายของคณะที่ยังเดินทางกลับไม่ได้ **“ใคร จะเป็นผู้รับภาระ”** เพราะตามระเบียบแล้วทางการจีนคงจะไม่รับภาระนี้

ผมได้ไปเยี่ยมดูแลท่านเย่เฟยตลอด ๕ วัน และแจ้งให้ฝ่ายจีนทราบว่า ค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นทั้งหมดในช่วงนี้ รัฐสภาไทยขอรับภาระทั้งหมด เสมือน การดูแลญาติผู้ใหญ่ของเรา

ท่านเย่เฟยและคณะฝ่ายจีนรวมทั้งทางเอกอัครราชทูตซาบซิ่งและ ถือเป็นบุญคุณยิ่ง

เมื่ออาการทุเลาพอจะเดินทางได้แล้ว ทางกรจีนส่งเครื่องบินพิเศษ มารับท่านเย่เฟยและคณะที่เหลืกลับประเทศจีนโดยสวัสดิภาพ

การเอาใจใส่ดูแลอย่างดีเยี่ยมของรัฐสภาไทย สร้างความประทับใจให้ ท่านเย่เฟยมาก

ดังนั้นเมื่อผมนำคณะรัฐสภาไทยไปเยือนประเทศจีนในปี ๒๕๒๘ ทางกรจีนจึงให้การต้อนรับอย่างอบอุ่นเต็มไปด้วยไมตรีจิต

ท่านเย่เฟยจึงตั้งใจที่ได้ทำการต้อนรับคณะรัฐสภาไทยเป็นการตอบแทน ทั้งนี้เพราะเคยมีความคุ้นเคย ได้รับน้ำใจไมตรีจากเรามาก่อนเมื่อครั้งมา ไม่สบายโดยกะทันหัน ระวังมาเยือนไทยคราวที่แล้ว

การเยือนสาธารณรัฐประชาชนจีน

ท่านเย่เฟย รองประธานสภาประชาชนจีนมารับที่สนามบินกรุงปักกิ่ง

ท่านเย่เฟยต้อนรับทักทายด้วยความสนิทสนมยินดีเป็นอย่างยิ่ง

การเยือนสาธารณรัฐประชาชนจีน

ระหว่างวันที่ ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๒๘ - ๘ สิงหาคม ๒๕๒๘

๒๑

การเยือนสาธารณรัฐประชาชนจีนของคณะรัฐสภาไทยนั้น คณะของเราเดินทางจากกรุงเทพฯ ถึงกรุงปักกิ่งเมื่อวันที่ ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๒๘ ทางการบินมออบหมายให้ นายเย่เฟย รองประธานสภาประชาชน และนายพลต้วน (Chu Tu Han) กรรมการกลางของพรรคคอมมิวนิสต์ มาต้อนรับที่สนามบิน

ฝ่ายไทยนำโดย คุณสมพันธ์ โกกิลานนท์ อัครราชทูตที่ปรึกษา รักษาการแทนเอกอัครราชทูตไทยและภริยา คุณทัศนีย์มาพบที่สนามบินและร่วมอยู่ในคณะของเราไปด้วยตลอดการเยี่ยมชมเยือนประเทศจีนในคราวนี้

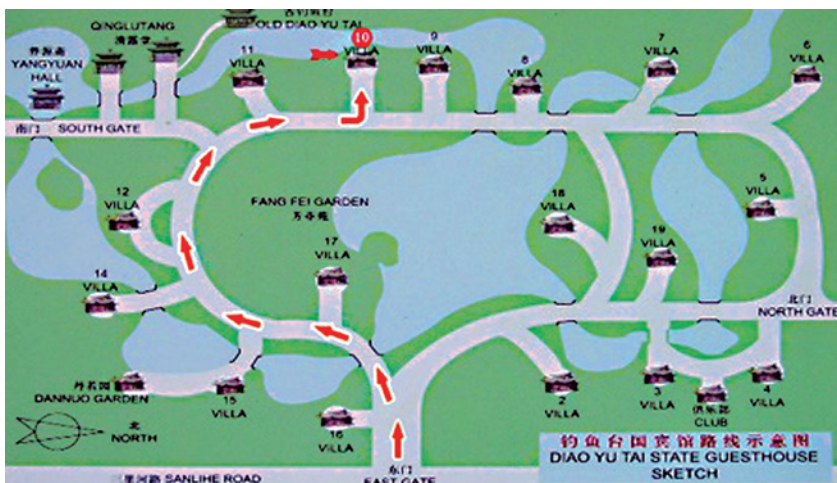

จากสนามบินสุราษฎร์ธานีเข้าพักที่เรือนรับรองเตี้ยวหยุดไถ่

คณะเราเข้าพักในเรือนรับรองของรัฐบาล “เตี้ยวหยูวไถ” หลังที่ ๑๔ เมื่อ พ.ศ. ๒๕๒๘ นั้น เตี้ยวหยูวไถ* เป็นที่พักรับรองแขกเมือง มีเรือนรับรองขนาดใหญ่ ๑๕ หลัง อยู่ในบริเวณอันกว้างขวาง ร่มรื่นไปด้วยต้นไม้ใหญ่ บ้านรับรองแต่ละหลัง ตั้งอยู่ริมสระน้ำใหญ่น้อย มีสนามหญ้าเขียวขจี และไม้ดอกประดับงดงาม บ้านรับรองแต่ละหลังมีความเป็นเอกเทศ แม้จะมีอาคารตึกะหลายคณะมาพักในเวลาเดียวกัน ก็แทบจะไม่เห็นกันเลย จะไม่มีเรือนรับรองหมายเลข “๑” อาจเป็นเพราะไม่ให้ความสำคัญว่าอาคารตึกะที่พักหลังอื่นๆ นอกจากนั้นจะไม่มีเรือนรับรองหมายเลข “๑๓” เพราะถือว่าเป็นเลขไม่ดี

สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ (พระราชอิสริยยศในขณะนั้น) ประทับที่วิลล่าหมายเลข ๑๒ เสด็จพระราชดำเนินเยือนเมื่อวันที่ ๑๒ - ๑๙ พฤษภาคม ๒๕๒๔

สมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอเจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒนา กรมหลวงนราธิวาสราชนครินทร์ (ครั้งเสด็จพระราชดำเนินเยือนเมื่อวันที่ ๑๔ ถึง ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๒๘) ประทับที่วิลล่าหมายเลข ๑๔

* เตี้ยวหยูวไถ เคยเป็นพระราชฐานสมัยอาณาจักรจันทน์แก้ว (ค.ศ. ๑๑๑๕ - ๑๒๓๔) จักรพรรดิเฉียนหลงใช้เป็นที่แปรพระราชฐาน สำหรับทรงพักผ่อนโปรดการตกปลา

ภายในบ้านพักรับรองแต่ละหลังสามารถพักได้ทั้งหมด ประกอบด้วย
ห้องนอนประมาณ ๑๐ กว่าห้อง ทั้งชั้นบนและชั้นล่าง

มีห้องอาหารขนาดใหญ่ นั่งรับประทานอาหารร่วมกันได้ทั้งหมด
อาคันตุกะและเจ้าหน้าที่ต้อนรับฝ่ายจีน เสิร์ฟอาหารเต็มที่ทุกมื้อ ตั้งแต่
อาหารเช้า กลางวัน และเย็น

ห้องรับแขกมีขนาดใหญ่ มีจอหนังขนาดใหญ่ และเครื่องฉายหนัง
๒ เครื่องมีห้องประชุมใหญ่ สำหรับ ๒๐ ถึง ๒๕ คน

รองประธานสภา และนายพลต้วน นั่งมาด้วยในรถขบวน เป็นรถ
เบนซ์ ๓ ตอน ประมาณ ๑๐ คัน มีรถตำรวจนำมาส่งถึงเรือนพักที่เตี้ยวหยุดวิไล
ดูแลให้คณะเราเข้าที่พักเรียบร้อยแล้วจึงลากลับ เจ้าหน้าที่ประจำบ้านทั้งชาย
และหญิงแต่งเครื่องแบบมายืนยิ้มแย้มมอบดอกไม้ต้อนรับ

คุณสมพันธ์ โกกิลานนท์ อัครราชทูตที่ปรึกษาวิสาหการแทน เอกอัครราชทูต
มาต้อนรับ พร้อมกับคุณทัศนีย์ โกกิลานนท์ ภรรยา

นายพลด้วนส่งขึ้นที่พัก

บรรยากาศด้านหน้าเรือนรับรองที่เตี้ยหวญวี่ไถ่

บรรยากาศโดยรอบเรือนรับรองที่เดี่ยวหวู่ไถ

ในการเยือนประเทศจีนอย่างเป็นทางการ ปี ๒๕๒๘ นี้ ที่กรุงปักกิ่ง กำหนดการอย่างเป็นทางการในวันแรก คือ รองประธานสภา เย่เฟย ต้อนรับ คณะรัฐสภาไทยที่มหาศาลาประชาชน

มหาศาลาประชาชน (The Great Hall of the People)

คณะกรรมการกรรมการเมืองมาต้อนรับ

นายเลียงฮุย กรรมการกรรมการเมืองคนสำคัญ

เป็นการพบกัน
ระหว่างทางการจีนและ
คณะรัฐสภา และคณะรัฐ-
สภาไทยอย่างเป็นทางการ
ที่มหาศาลาประชาชน
(The Great Hall of the
people) มีห้องรับรองใหญ่
มีชื่อประจำมณฑลต่างๆ
๓๐ มณฑล

ท่านเย่เฟย กล่าวต้อนรับผู้แทนไทยอย่างเป็นทางการ

หัวหน้าคณะรัฐสภาไทย กล่าวตอบ

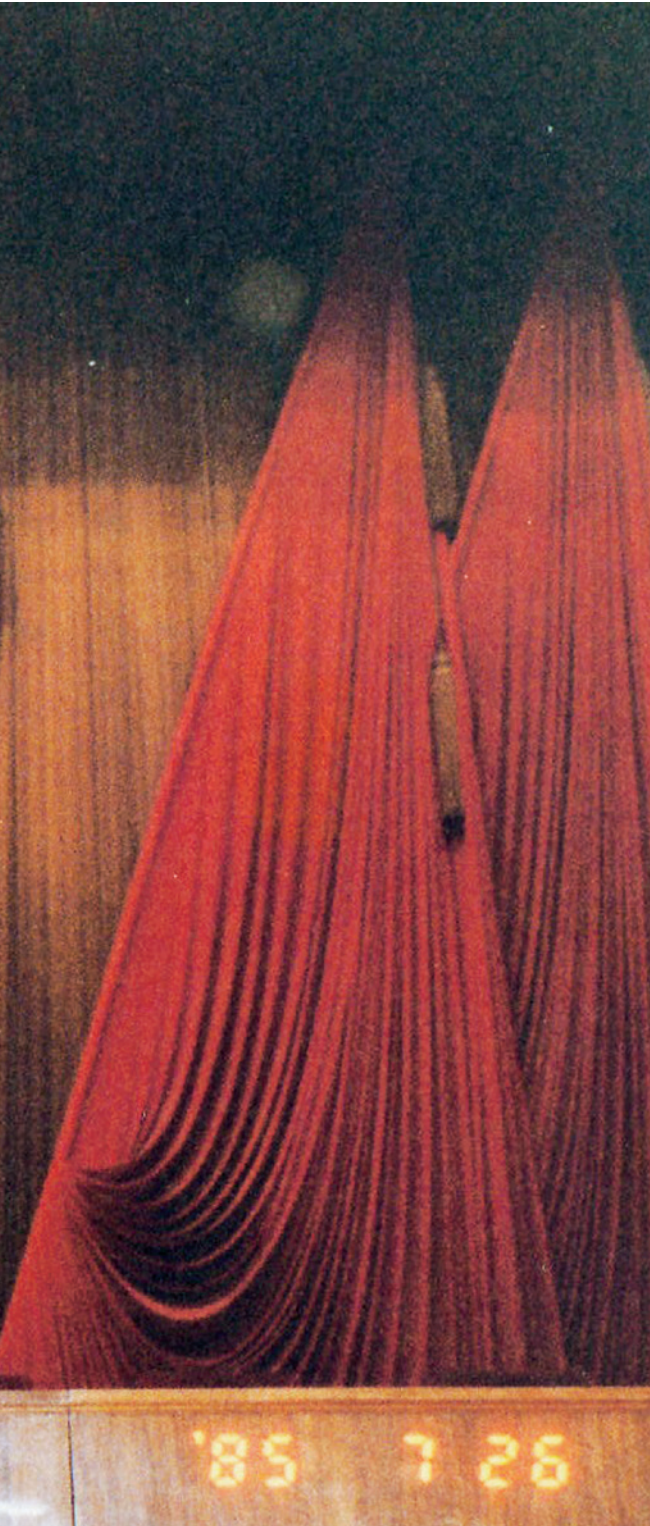

ในมหาศาลาประชาชนมีห้องรับรองขนาดใหญ่ ๓๐ ห้อง
มีชื่อตามมณฑลของสาธารณรัฐประชาชนจีน
ทุกห้องมีรูปภาพหรือรูปปั้นขนาดใหญ่ ซึ่งเป็นสัญลักษณ์ประจำมณฑล

ชมห้องประชุมสภา

ห้องประชุมใหญ่สภา ณ มหาศาลา
ประชาชนจุคนได้ ๑๐,๐๐๐ คนมีเครื่อง
แปลภาษาได้ ๑๒ ภาษา มีห้องจัดเลี้ยง
(Banquet Hall) จุคนได้ ๕,๐๐๐ คน
เปิดให้ประชาชนเข้าชมได้ในเวลาที่
ไม่มีประชุมตั้งแต่ปี ๑๙๗๙

หลังการประชุม กรรมการกรมการเมือง ถ่ายภาพร่วมกับคณะผู้แทนรัฐสภาไทย

ในตอนค่ำ ท่านเย่เฟยและท่านนายพลต้วน จัดเลี้ยงอาหารค่ำ เป็นเกียรติ ที่มหาศาลาประชาชน ณ ห้องมณฑลอันฮุย โต๊ะอาหาร จัดเป็นรูปตัวยู ประดับดอกไม้สดสวยงาม ท่านเย่เฟยเป็นเจ้าภาพเชิญดื่ม คัมเปย์ด้วยเหมาไท่ซันดีกันหลายจอก

บรรยากาศระหว่างงานเลี้ยงอาหารค่ำอย่างเป็นทางการ

ປັດທິງ

ขณะที่พำนักอยู่ที่กรุงปักกิ่ง ทางกรจีนได้นำคณะของเราเข้าชมสถานที่สำคัญทางประวัติศาสตร์ที่มีศิลปวัฒนธรรมมายาวนาน อันเป็นเอกลักษณ์อันยิ่งใหญ่ ของประเทศจีน

พระราชวังโบราณ (Imperial Palace) 故宫 หรือพระราชวังต้องห้าม

คณะของเราได้ไปชมพระราชวังโบราณ (Imperial Palace) เป็นพระราชวังหลวงแห่งราชวงศ์หมิงและราชวงศ์ชิง

ยูเนสโกได้ประกาศให้พระราชวังต้องห้ามร่วมกับพระราชวังเดินหยางเป็นหนึ่งในมรดกโลกในนาม พระราชวังหลวงแห่งราชวงศ์หมิงและราชวงศ์ชิง ในปักกิ่งและเดินหยาง เมื่อ ค.ศ. ๑๙๘๗ ครอบคลุมพื้นที่ ๗๒๐,๐๐๐ ตารางเมตร หรือ ๔๕๐ ไร่ อาคาร ๙๘๐ หลัง มีห้องทั้งหมด ๙,๙๙๙ ห้อง และมีพระที่นั่ง ๗๕ องค์ หอพระสมุด ห้องหับต่าง ๆ อีกมาก รวมทั้งยังมีสวนลานกว้าง ทางเดินเชื่อมกันโดยตลอด

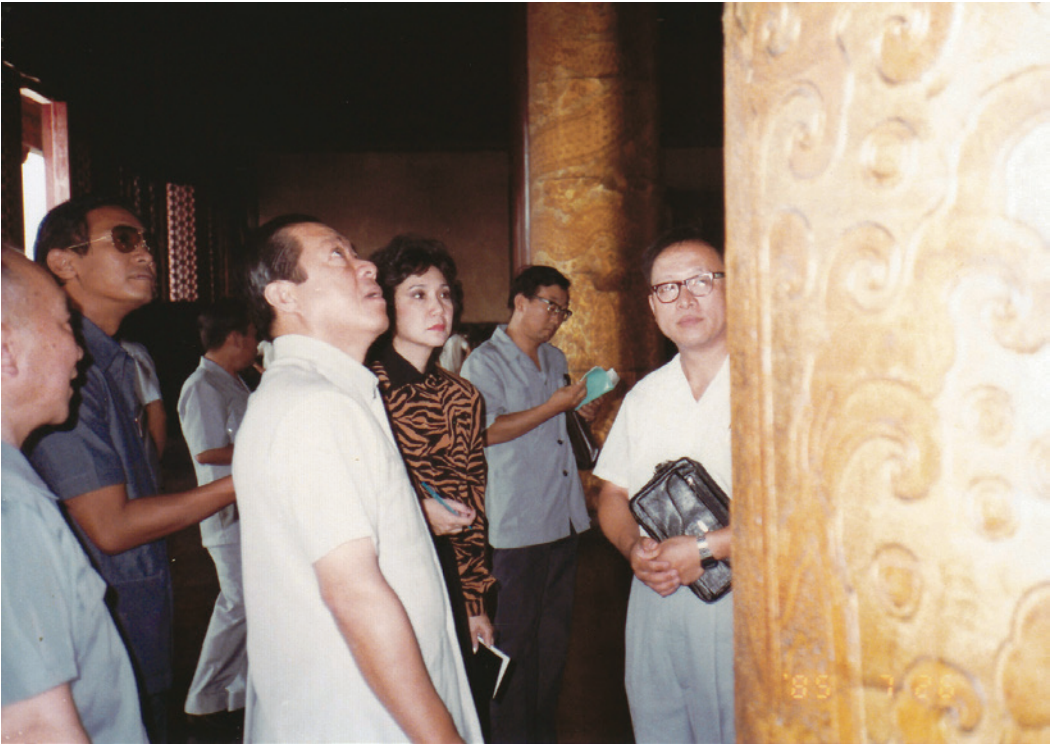
มีคูและกำแพงที่สูงถึง ๑๑ เมตรล้อมรอบ

ใช้เวลาก่อสร้างประมาณ ๑๔ ปี ตั้งแต่ ค.ศ. ๑๔๐๖ จนถึง ค.ศ. ๑๔๒๐
พระราชวังต้องห้ามตั้งอยู่ทางทิศเหนือของจัตุรัสเทียนอันเหมิน

นักท่องเที่ยวสามารถเข้าสู่พระราชวังต้องห้ามได้ ทางประตูวัง ด้าน
จัตุรัสเทียนอันเหมิน

ภาพภายในพระราชวัง

ภาพสิ่งของเก่าแก่มีค่าสูงในพระราชวังโบราณ

คณะของเราชม ความงดงามด้วยความตื่นตาตื่นใจ

วันนั้นเราบังเอิญได้พบคณะถ่ายทำภาพยนตร์ที่พระราชวังโบราณ
นักแสดงตัวเอกเป็นจักรพรรดิบูยี จากภาพยนตร์เรื่อง
จักรพรรดิองค์สุดท้าย (The Last Emperor)

คุณหญิงมณฑิลาเสียมเสื้อคุดุมและเครื่องประดับ
ศิระะ แปลงเป็นข้าราชการสำนักฝ่ายใน
ถ่ายรูปลกับหุ่นจำลอง ข้าราชการสำนัก ชาย-หญิง
ณ พระราชวังโบราณ

ภาพโพลารอยด์จากช่างภาพอาชีพ
ที่ตั้งกล้องรับถ่ายภาพให้คนทั่วไป
อยู่ในบริเวณนั้น

วัดลามะ หรือ ห�งเหอกง ๘๘

ป้ายชื่อวัดแกะสลักเป็นตัวอักษร ๔ ภาษา คือ จีน แมนจู มองโกเลีย ทิเบต

วัดลามะ หรือ ห�งเหอกง เป็นวัดที่ใหญ่ที่สุดของ พุทธศาสนาในทิเบต ที่ได้ชื่อว่าเป็นศาสนสถานที้งดงามที่สุดในกรุงปักกิ่ง ซึ่งก่อตั้งโดยพระซองชะปะ พระภิกษุนอกจากนุ่งจีวรเหลือง หรือแดงเข้ม เหมือนพระในนิกายอื่นๆ แล้วยังสวมหมวกเหลือง จึงตั้งชื่อนิกายหมวกเหลืองไปตามนั้น

ก่อนจะมาเป็นวัดลามะที่นี่เคยเป็นวัง
ประทับขององค์ชายสี่ (หย่งเจิ้ง) มาก่อน
ตั้งแต่ พ.ศ. ๒๒๓๗ เมื่อพระองค์ครองราชย์
เป็นจักรพรรดิ จึงยกตำหนักนี้เป็นสมบัติของ
สงฆ์ในพ.ศ. ๒๒๘๗ เมื่อสวรรคตแล้วสมัย
กษัตริย์เงินหลงซึ่งเป็นลูกชายจึงได้เปลี่ยน เป็นศูนย์กลางสำคัญของพระพุทธ
ศาสนานิกายเกลูก หรือนิกายหมวกเหลือง จึงเรียกวัดนี้ว่าเป็นวัดลามะ
(Lamastery) ในกรุงปักกิ่ง เพื่อเป็นการเชื่อมความสัมพันธ์ของทิเบตและ
มองโกล

วัดลามะ เป็นวัดในกรุงปักกิ่งที่มีชื่อเสียงด้านความสวยงาม เดินทาง
สะดวก ทางเดินเข้าภายในวัดสองข้างทางปลูกต้นแปะก๊วยร่มรื่น เนื้อประตุ

ทางเข้า มีป้ายชื่อวัดแกะสลักเป็นตัวอักษร ๔
ภาษา คือ จีน แมนจู มองโกลเลีย ทิเบต ซึ่งเป็น
๔ ชนเผ่าหลักที่รวมตัวอาศัยอยู่ในประเทศจีน
และภายในวัดนั้น มีวิหารที่สำคัญในวัดจะมี
พระที่เป็นชนชาติมองโกลมากที่สุด

สิ่งที่ประทับใจ คือพระพุทธรูปพระศรี-
อริยมุตไตรยที่อยู่เนวิหารว่านฝูเก้อ เป็นวิหาร
ที่สูงใหญ่ที่สุดในวัดลามะ สูงกว่า ๓๐ เมตร
ก่อด้วยไม้ทั้งหมด พระพุทธรูปพระศรีอริยมุต
ไตรยเป็นพระปางยืนที่แกะสลักด้วยไม้จันทน์
หอมสีขาว สูง ๒๖ เมตร ส่วนล่าง ๘ เมตรฝังอยู่
ใต้ดิน อีก ๑๘ เมตรอยู่เหนือพื้นดิน พระพุทธรูป
ทั้งสองมีน้ำหนักประมาณ ๑๐๐ ตัน เป็น
พระพุทธรูปที่แกะสลักจากต้นไม้ต้นเดียวที่
ใหญ่ที่สุดในโลก

ร้านเป็ดปักกิ่ง “จวนจู่เต๋อ” ๒๑๑ (ต้นตำรับเป็ดปักกิ่งยวนนานแท้ดั้งเดิม)

ท่านเลี้ยวฮุย สมาชิกสภาคนสำคัญคนหนึ่งมาเป็นเจ้าภาพ ร่วมกับ นายพลต้วน เลี้ยงอาหารกลางวันที่ภัตตาคาร “จวนจู่เต๋อ” ซึ่งตั้งมา ๑๕๐ กว่าปี แล้ว อาหารที่มีชื่อเสียงของร้านคือ “เป็ดปักกิ่ง”

เมื่อเปลี่ยนการปกครอง เมื่อปี ๒๕๓๒ ร้านค้าส่วนมากมีการเปลี่ยนชื่อ แต่ร้านนี้ทางรัฐบาลอนุญาตว่าไม่ต้องเปลี่ยนชื่อเพราะชื่อเสียงดีอยู่แล้ว

วิธีการย่างเป็ดต้องใช้เวลาพิเศษย่างเพื่อให้มีกลิ่นหอม

อาหารจานพิเศษคือ หนังเป็ดหันติดมันและติดเนื้อ โดยหันชิ้นหนาๆ ต่างกับเป็ดปักกิ่งบ้านเราซึ่งเลาะหนังมาเสิร์ฟ โดยนำเนื้อไปทำอาหารจานอื่น เช่น ทำเมี่ยงหรือทอดกระเทียมพริกไทย

อาหารจานอื่นๆ ประกอบด้วยทุกส่วนของเป็ด เช่น ลิ้นเป็ด ตับเป็ด
กระดูกเอาไปต้มเป็นซุป

น้ำจิ้มเค็ม โรยน้ำตาลปนเล็กน้อย

พวกเราคนไทยลงความเห็นว่าเป็นที่ปักกิ่งที่บ้านเราอร่อยกว่า

กำแพงเมืองจีน (The Great Wall of China) 长城

คณะของเราได้มีโอกาสดีได้ไปเยี่ยมชม กำแพงเมืองจีนที่ได้ยินชื่อเสียงกันมานาน ว่านับเป็นสิ่งมหัศจรรย์ของโลก คนไทยทุกคนที่ไปเมืองจีนต้องไปขึ้นชมกำแพงเมืองจีน กำแพงมหัศจรรย์มีความยาว ๒๑,๑๙๖.๑๘ กิโลเมตร คณะของเราได้ชมกำแพงเมืองจีนที่ด่านมู่เถียนยวีวี่ ไม่กี่คนที่ขึ้นไปถึงป้อมสูงสุด ๗๐๐ เมตร

ผู้ที่พิชิตป้อม ๗๐๐ เมตร และได้รับใบประกาศเป็นที่ระลึกทั้ง ๗ คน ได้แก่ ผมเอง คุณหญิงมณฑินี, หม่อมหลวงวงตรี ทศยุทธ, ดร.อภิชาติ, ร้อยตำรวจเอกพณา, ร้อยตำรวจโท วิจิตรราช, คุณสุชาติ นอกนั้นหยุดพักตาม อธิยาศัย ขาลงได้พบกับนายพลด้วน ซึ่งขึ้นไม่ถึง ๗๐๐ เมตร กำลังยืนคิดถึงบรรยากาศเก่าๆ ที่เคยนำทัพสู้กับญี่ปุ่น

การเดินทางขึ้นไปไม่ลำบากเท่าไร ช่วงสุดท้ายทางชันมาก (ให้สังเกตดู
ราวจับซึ่งโค้งไปตามทางลาดที่สูงชัน) ผ่านป้อมทั้งสิ้น ๔ ป้อม ตอนขาลงชัน
มาก ต้องคอยระวังและรูตรางเหล็กลงมา

ที่น่าชมและน่าขบใจคือ “เตี้ยวหยุดวิไล” ส่งพนักงานไปบริการเครื่องดื่ม
ถึงกำแพง เพราะทุกคนต้องการน้ำพอดี

พิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ประเทศจีน 中国历史博物馆
Museum of the Chinese History

พิพิธภัณฑ์แห่งนี้ ตั้งอยู่ทางด้านทิศตะวันออกของจัตุรัสเทียนอันเหมิน เป็นพิพิธภัณฑ์ที่ใหญ่ที่สุดแห่งหนึ่งของโลก มีผู้เข้า เยี่ยมชมเกือบ ๑๐ ล้านคน ต่อปี รองจากพิพิธภัณฑ์ "Louvre" ของฝรั่งเศส

รูปไห ทองสำริดสมัยราชวงศ์ซ่ง

พระราชวังฤดูร้อน (Summer Palace) ฤดูร้อน

พระราชวังฤดูร้อน อี๋เหอหยวน ตั้งอยู่ในเขตไห่เตี้ยน ห่างจากตัวเมืองปักกิ่งไปทางตะวันตกเฉียงเหนือ ๑๕ กิโลเมตร

เดิมเป็นวังหลวงและสวนดอกไม้ของพระเจ้ากุบไลข่าน ในปี ค.ศ. ๑๑๕๓

มีการต่อเติมในสมัยราชวงศ์หมิงและชิง โดยเฉพาะสมัยพระเจ้าคังซี ถึง สมัยพระเจ้าเฉียนหลง ใช้เวลาถึง ๖๐ ปีแล้วเสร็จในปี ค.ศ. ๑๗๕๐

กษัตริย์ราชวงศ์ชิง ทรงใช้เป็นที่พักแรมแปรพระราชฐานหนีความร้อนจากพระราชวังหลวงที่ปักกิ่งในฤดูร้อน มาประทับที่พระราชวังฤดูร้อนแห่งนี้ เป็นที่ยอมรับกันว่า อุทยานแห่งนี้เป็นอุทยานหลวงที่งดงามที่สุดของจีน

พระราชวังนี้ถูกทำลายลง ๒ ครั้ง ครั้งแรกเมื่อปี ค.ศ. ๑๘๖๐ ยุคสงครามฝิ่น ครั้งที่ ๒ โดยกองทหารอังกฤษและฝรั่งเศสบุกเข้าปล้นสะดมกรุงปักกิ่ง เขา ทำลายสิ่งปลูกสร้างเป็นจำนวนมาก ต่อมาในปี ค.ศ. ๑๘๘๖ พระนางซูสีไทเฮา ได้นำเอาเงินงบประมาณของกองทัพเรือมาบูรณะพระราชวังฤดูร้อนขึ้นใหม่

ครั้งที่ ๒ ถูกกองทัพชาติตะวันตกหลายชาติทำลายเพื่อตอบโต้พวก กบฏ นักมวย ในปี ค.ศ. ๑๙๐๐ แต่พระนางซูสีไทเฮาก็ทรงบูรณะพระราชวังนี้ขึ้น อีกครั้งในปี ค.ศ. ๑๙๐๓ เพราะทรงโปรดมาประทับที่นี่มากกว่าในกรุงปักกิ่ง เสียอีก

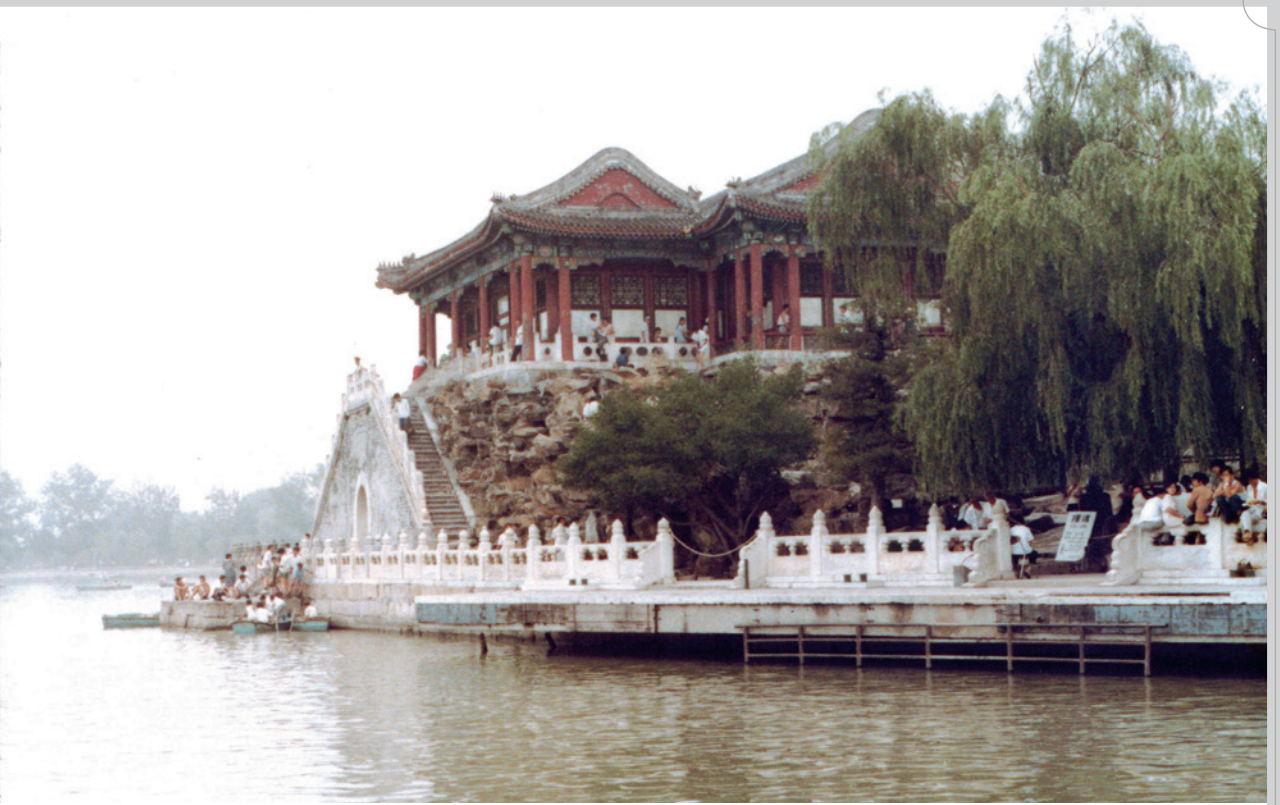
พระราชวังนี้มีพื้นที่ ๑,๘๑๓ ไร่ เป็นทะเลสาบ ซึ่งพระนางซูสีไทเฮาสั่งให้ขุดขึ้น จากนั้นนำดินไปถมเป็นภูเขาแล้วสร้าง วังบนภูเขา ให้ชื่อว่า

“ว่านไชวซ่าน” (ภูเขาหมื่นปี) พร้อมตำหนักน้อยใหญ่หลายหลัง สวนดอกไม้กว่า ๓๐๐ แห่ง ลานกว้างหลายแห่งเชื่อมต่อกันด้วยระเบียงทางเดินริมทะเลสาบ ที่มีชื่อเรียก ฉางหลางซึ่งถือเป็นระเบียงที่มีความยาวที่สุดในโลก โดยเป็นระเบียงที่มีหลังคาคลุมโดยตลอดทอดยาว จากหมู่พระตำหนัก ตะวันออกไปยังเรือหินอ่อน ของพระนางซูสีไทเฮาทางตะวันตกความยาวรวม ๗๗๗ เมตรสร้างในปี ค.ศ. ๑๗๕๐ แบ่งเป็นคานขวาง ๒๗๓ ช่วง สลับกับศาลา ๔ หลัง บนผนังใต้หลังคามีภาพจิตรกรรม เกี่ยวกับเทพนิยายของจีนหลายเรื่อง มีคุณค่าทางประวัติศาสตร์ วรรณคดี รวมทั้ง ภาพทิวทัศน์ที่สวยงามมาก

เรือหินอ่อน หรือ เรือ Shi Fang นี้ พระนางซูสีไทเฮาให้สร้างขึ้นเพื่อใช้นั่งจิบน้ำชา ชมทิวทัศน์ของทะเลสาบ คณะของเราทางจีนได้จัดให้ลงเรือล่องทะเลสาบ ซึ่งเฉลี่ยลึก ๑.๕๐ เมตรลึกสุด ๓.๕๐ เมตร

วันที่ ๒๘ กรกฎาคม ๒๕๒๘ ท่านเย่เฟยและภริยา เลี้ยงส่งอย่างไม่เป็นทางการ
ที่ศาลาในสวนของเตี้ยวหยูวี่เถ

รองประธานสภา เย่เฟย และภรรยา “หวังยี่เก็ง” เลี้ยงส่งและบอกข่าวสำคัญ

เป็นครั้งแรกที่ มาตามหวังยีเก็ง มาร่วมรับแขก และได้พูดคุยกับ
คุณหญิงมณฑินี อย่างสนุกสนาน

ท่านหวังยีเก็ง ให้ชื่อคุณหญิงมณฑินี เป็นภาษาจีนว่า “หมิ่นลี่”
แปลว่า “ฉลาด” และ “สวย”

การจัดเลี้ยงมีโต๊ะใหญ่นั่งได้ ๑๘ คน จุดเทียน ประดับด้วยดอกไม้
สวยงาม

ข้างหลังมีฉากประดับลวดลายดอกไม้ทำด้วยงาช้างสวยงาม ตลอดเวลา
มีการเปิดเทปเพลงสากล การจัดเลี้ยงที่ศาลาเป็นกันเองตามสบายเป็น
การเลี้ยงส่ง เพราะวันที่ ๓๐ กรกฎาคม ๒๕๒๘ จะออกเดินทางจากปักกิ่ง
ไปต่างจังหวัดตามกำหนดการ

วันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๒๘ คณะรัฐสภาไทย จัดงานเลี้ยงต้อนรับคณะ
รัฐสภาจีน ที่สถานเอกอัครราชทูตไทย ณ กรุงปักกิ่ง ถือเป็นกรอำนวยการปักกิ่ง

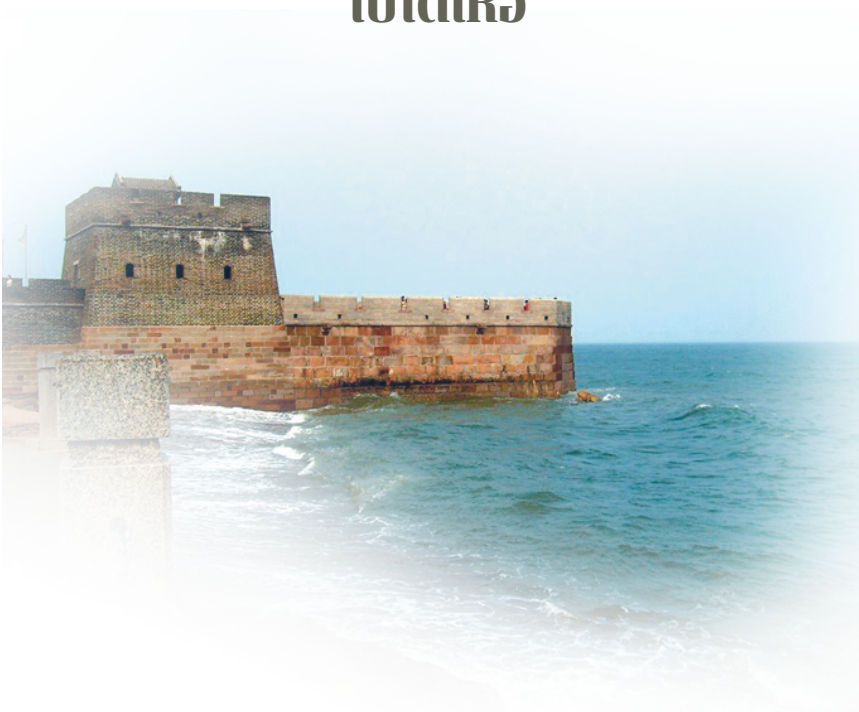

ท่านเย่เฟยและภรรยา (มาตามหวังยีเก็ง) เป็นแขกเกียรติยศ

ผมกล่าวต้อนรับบนโต๊ะอาหาร ที่จัดประดับธงชาติไทยและจีน
ณ สถานเอกอัครราชทูตไทย ณ กรุงปักกิ่ง

**การเข้าพบผู้นำสูงสุด
ณ เรือรบรองที่พักตากอากาศ
เปไต๋เหอ**

บริเวณจุดเริ่มต้นกำแพงเมืองด้าน ทิศตะวันออกสร้างยื่นลงไปทะเล
เรียกจุดกำแพงที่ยื่นลงไปนี้ ว่าเคียวมังกรเฒ่า (เหลาหลงโกว)

ระหว่างวันที่ ๒๖ กรกฎาคม ๒๕๒๘ ถึง ๒๘ กรกฎาคม ๒๕๒๘ นั้น ได้มีการจัดกำหนดการให้คณะรัฐสภาไทยเข้าพบและประชุมเป็นทางการกับรองประธานสภาที่มหาศาลาประชาชนตลอดจน พาชมสถานที่สำคัญของกรุงปักกิ่งนครหลวงของจีน

และในวันที่ ๒๘ กรกฎาคม ตอนค่ำท่านเย่เฟยและภริยาเป็นเจ้าภาพเลี้ยงอาหารที่ศาลารับรองในเดี่ยวหยูวี่ได้อย่างเป็นกันเอง **เสมือนเป็นการเลี้ยงส่ง** เพราะหลังจากนี้ไปในวันที่ ๓๐ กรกฎาคมคณะของเราจะออกเดินทางจากปักกิ่งไปตามเมืองอื่นนอกกรุงปักกิ่งจนถึงวันเดินทางกลับประเทศไทย

ในคืนนั้นเอง ท่านเย่เฟย ก็ได้แจ้งข่าวดีแก่ผมว่า

ท่านผู้นำของจีนสามท่านคือ

ท่านเติ้งเสี่ยวผิง ผู้นำสูงสุด

ท่านผิงเจิน ประธานสภา

ท่านจ้าวจื่อหยาง นายกรัฐมนตรี

มีความยินดีที่จะต้อนรับคณะผู้แทนรัฐสภาไทย ถึงแม้จะเป็นช่วงฤดูพักผ่อนที่ท่านผู้นำทั้งหลายไม่รับแขก

ท่านเย่เฟย ได้นำถ้อยคำของท่านเติ้งเสี่ยวผิง มาถ่ายทอดให้พวกเราฟังว่า

“เมื่อทราบว่ามีมิตรของประเทศจีนมาเยือนถึงบ้าน เรายินดีขอต้อนรับเป็นพิเศษ”

และนี่คือที่มาที่คณะเราออกเดินทางจากปักกิ่งมาที่เป่ได้เหอสถานที่พักตากอากาศสำหรับผู้นำของจีนริมทะเลป้อไห่ ในวันที่ ๓๐ กรกฎาคม ๒๕๒๘ รายการนี้เป็นกรแทรกเข้ามาเป็นกรณีพิเศษ โดยจะไปเชิญใ้ภายหลัง

ข่าวสำคัญนี้ทำให้คณะของเรา และคณะของประเทศจีนมีความปิติ ยินดีอย่างยิ่ง เพราะเป็นเรื่องไม่คาดฝันจริงๆ

ออกเดินทางจากปักกิ่งตั้งแต่เวลา ๐๗.๐๐ น. เข้าตู่ของวันที่ ๓๐
กรกฎาคม ทางการบิน จัดเครื่องบินพิเศษบินจากปักกิ่ง ตรงไปที่ไต้หวัน

คณะเราออกจากเตี้ยวหนิวไถ่ ตั้งแต่เช้ามีด
เจ้าหน้าที่ประจำบ้านทั้งหมดออกมาต้อนรับ ประทับมือเป็นการรำลา

วันอังคาร ที่ ๓๐ กรกฎาคม ๒๕๖๘

เวลา ๐๗.๐๐ น. ออกจากปักกิ่งไป เป่ไต้เหอ

จากปักกิ่ง ประมาณกรุงเทพฯ-เซี่ยงไฮ้ใช้เวลาประมาณ ๔๕ นาที โดยเครื่องบิน พิเศษที่จัดเป็นพาหนะเฉพาะสำหรับคณะรัฐสภาไทย เป็นเครื่องบิน Trident จุผู้โดยสารได้ ๑๒๐ ที่นั่ง

คณะเรานั่งชั้นพิเศษแปดที่นั่งและชั้นบิสซิเนสอีก ๑๘ ที่นั่งส่วนที่เหลือ ชั้นธรรมดา เป็นส่วนของเจ้าหน้าที่ต้อนรับฝ่ายจีน

ทางเข้าประตูเครื่องบินมีป้าย Welcome และธงชาติไทย ซึ่งคณะรัฐสภาไทยของเรามีความภูมิใจมากที่มีโอกาสโชว์ “ธงชาติไทย”

ถึงสนามบินทหารที่เมือง ซานไห่กวน

เมืองนี้เป็นที่รู้จักกันดี เพราะจุดเริ่มต้นของกำแพงเมืองจีน ทางด้าน ตะวันตกเริ่มที่เมืองซานไห่กวนนี้

ระหว่างทางจากสนามบินไปเป่ไต้เหอ สองฟากถนนมีผู้คนเดินไปมา ขวักไขว่ ทหารแต่งชุดสีเขียวตามรายทางถือวิทยุสื่อสาร เป็นระยะตลอด เส้นทางจากสนามบินถึงเป่ไต้เหอ ประมาณ ๔๐ กิโลเมตร ทางการจีน นำเข้าบ้านพักวิลล่าหลังที่ ๑๒

นายพลด้วนและท่านเย่เฟยขึ้นเครื่องบินพิเศษไปเป่ไ้เหอกับเราด้วย

เป่ไ้เหอ เป็นเมืองพักผ่อนตากอากาศของผู้นำระดับสูงของจีน ซึ่งในช่วงเวลาฤดูร้อนระหว่างเดือนกรกฎาคมถึงสิงหาคมโดยหลักการจะไม่มี การต้อนรับแขกเมือง เพราะเป็นเวลาพักผ่อนประจำปี

สภาพทิวทัศน์อยู่บนเนินเขาเตี้ยๆ เหมือนทางขึ้นเขาสามมุขของเรา ซึ่งรัฐบาลไทยเคยใช้เป็นที่พักผ่อนของผู้นำ และรับรองแขกต่างประเทศเช่นกัน **เป่ไ้เหอ** อยู่ติดทะเลเช่นเดียวกับบ้านพักผ่อนเขาสามมุข (อยู่ในมณฑลเหอเป่ย Hebei ซึ่งมีอาณาเขตโอบล้อมกรุงปักกิ่งไว้)

เมืองเป่ไ้เหอ เป็นเมืองชายทะเลบ่โอไห่ (Bohai Sea) ชายหาดมีทราย สีน้ำตาลเข้ม มีท่อนักกั๊วเป็นเขตสำหรับผู้นำว่ายน้ำโดยเฉพาะ

สำหรับท่านตั้งเสี่ยวผิง ผู้นำสูงสุดของจีนในขณะนั้น (พ.ศ. ๒๕๒๘) อายุ ๘๐ ปีแล้ว นอกจากว่ายน้ำแล้ว ยังชอบเล่นไพ่บริดส์

ท่านบอกว่า ถ้าไม่ได้มา **เป่ไ้เหอ** ไม่ได้ว่ายน้ำ และไม่ได้เล่นไพ่บริดส์ แสดงว่า สุขภาพไม่ดี แยกแล้ว

ท่านมีความมุ่งมั่นว่า จะขออยู่อีก ๕ ปี เพื่อดูและติดตามการพัฒนา ประเทศตามนโยบายที่วางไว้

บรรยากาศการต้อนรับเมื่อถึงสนามบิน ที่เมืองซานไห่กวน วันที่ ๓๐ กรกฎาคม ๒๕๒๘

รถที่มารับจากสนามบินมาแปะใต้เหอ มีการติดธงชาติไทยและธงชาติจีน

วิวมองจากรถบัสที่คณะติดตามบันทึกไว้ เป็นบรรยากาศริมทะเล

บรรยากาศที่ร่มรื่นของวิลล่า และบริเวณโดยรอบ
ที่ทางการจีนจัดให้เราเข้าพักระหว่างรอเข้าพบผู้นำทั้ง ๓ ท่าน

หน้าอาคารรับรองของผู้นำฝ่ายจีน ที่ไปได้เหอ

เข้าพบท่านเติ้งเสี่ยวผิง ผู้นำสูงสุด ๘๘

ท่านเติ้งเสี่ยวผิงมาเยือนรอรบที่หน้าประตูและเดินนำไปสู่ห้องรับรอง

ท่านตั้งเสียวผิง ในวัยใกล้ ๘๐ ปี ดูสดชื่นสุขภาพอนามัยดี
สังเกตว่าใบหน้ามีสีแทนจากการพักผ่อน และออกกำลังกายกลางแจ้ง

เวลา ๐๙.๓๐ น. เข้าเยี่ยมคารวะท่านเติ้งเสี่ยวผิง ใช้เวลานานประมาณ
หนึ่งชั่วโมง

อาจกล่าวได้ว่าท่านเป็นผู้เปลี่ยนแปลงพรรคคอมมิวนิสต์แห่ง
ประเทศจีน จากลัทธิเหมาเจ๋อตุง มาเป็นสาธารณรัฐประชาชนจีนยุคใหม่

แม้ว่าท่านเติ้งเสี่ยวผิง จะไม่เคยดำรงตำแหน่งประธานาธิบดี หรือ
นายกรัฐมนตรีเลย ตลอดชั่วชีวิตทางการเมืองของท่าน แต่ภารกิจที่ท่าน
รับผิดชอบ ต่อการบริหารประเทศนั้น ยิ่งใหญ่กว่าตำแหน่งทางการเมืองใดๆ
รวมทั้งคุณูปการ ทั้งหลายที่ท่านได้กระทำไว้แก่ประเทศชาติและประชาชน
ตลอดจนแนวคิดในการพัฒนาประเทศที่ตกทอดมาสู่ผู้นำรุ่นหลังแห่ง
สาธารณรัฐประชาชนจีน

สำหรับการเข้าพบท่านเติ้งเสี่ยวผิง ที่เป่ไต้เหอ ครั้งนี้ท่านให้เกียรติแก่ คณะรัฐสภาไทยเป็นอย่างมากแม้ตามตำแหน่ง ท่านเป็นถึงผู้นำสูงสุดของประเทศ และมีอายุถึง ๘๐ ปีในขณะนั้น แต่ท่านมาเยือนรับคณะของเราที่หน้า ประตูห้องทักทายอย่างเป็นกันเองและนำเข้าไปนั่งในที่นั่งที่จัดเตรียมไว้ด้านใน

ท่านเติ้งเสี่ยวผิง แต่งชุดสากลแบบจีนสีฟ้า ใส่รองเท้านักเดินสบายๆ สีดำ ตามปกติแขกผู้มาเยี่ยมพบ จะนั่งทาง “ขวามือ” ของเจ้าภาพ ซึ่งเป็นประเพณีปฏิบัติที่เป็นสากล แต่ในการเข้าพบครั้งนี้ ท่านนำเราไปนั่งตรงกลางห้อง ท่านนั่งด้านขวามือของผม

ท่านอธิบายว่า ท่านหูด้านขวาไม่ดี มีปัญหาในการฟัง หูข้างซ้ายยังพอทำงานได้ โดยใช้เครื่องช่วยฟัง ท่านจึงกล่าวขอโทษที่การจัดลำดับที่นั่งเปลี่ยนไป โดยผมนั่งข้างซ้ายมือของท่าน

ผู้ใกล้ชิดเล่าว่าท่านสูบบุหรี่มาก เพื่อสุขภาพ
ผู้ใกล้ชิดจะตัดบุหรี่ส่วนที่เป็นตัวยาสูบออกส่วนหนึ่ง
ให้เหลือเพียงเล็กน้อยที่ติดอยู่เหนือก้นกรอง สูบครู่
เดียวก็หมด

เมื่อเข้าที่นั่งเรียบร้อยแล้ว ท่านหยิบบุหรี่ขึ้นมาเตรียมสูบ โดยท่านหันมา
ถามผมว่า **“ยังสูบบุหรี่อยู่หรือไม่”**

เรื่องนี้ผมแปลกใจมาก เพราะเป็นความจริง ที่ผมเคยสูบบุหรี่ เริ่มเมื่อ
ไปเรียนกฎหมายที่ประเทศฝรั่งเศส จนสูบบุหรี่เป็นนิสัย โดยเฉพาะหลังอาหาร
ทุกมื้อ

นอกจากนั้น ค่านิยมในสมัยเมื่อหลายสิบปีมาแล้ว นิยมการผูกมิตร
ด้วยการส่งบุหรี่ให้กัน และในเวลานั้นไม่มีการห้ามสูบบุหรี่ แม้ในเครื่องบิน

ผมตอบท่านว่า ปัจจุบันเลิกสูบบุหรี่แล้ว แต่ยินดีจะสูบบุหรี่เป็นเพื่อน
สนทนากับท่าน เป็นการสูบบุหรี่เพื่อมิตรภาพ

ท่านพอใจมาก และได้ทำในสิ่งที่ไม่ได้ทำบ่อยครั้ง คือการยื่นหูให้
ให้ผม พร้อมกับจับหูให้ด้วยตัวท่านเอง ทำความแปลกใจให้คณะผู้เข้าร่วม
การเข้าเยี่ยมคารวะทั้งฝ่ายจีนและฝ่ายไทย

เมื่อเริ่มการเจรจา ท่านได้ถามว่าการมาพบปะครั้งนี้มีความประสงค์
จะขอให้ทางการจีนช่วยเหลืออย่างไรบ้าง

ผมได้ตอบว่า การมาคารวะท่านในคราวนี้ไม่มีความประสงค์จะขอให้
ความช่วยเหลือจากทางจีนแต่ประการใด ที่ต้องการมากที่สุดคือ การมา
ย้ำ ความสัมพันธ์อันดียิ่งระหว่างจีน-ไทย ตามที่ได้ยอมรับกันทั้งสองฝ่ายว่า

“จีน-ไทย ไม่ใช่อื่นไกลพี่น้องกัน”

การสนทนาเป็นไปอย่างเป็นกันเอง มีการแลกเปลี่ยนข้อมูลกันเรื่อง
ผลิตภัณฑ์น้ำตาล ขายเป็นไม่ได้โดยเฉพาะ **“สินค้าข้าว”** ทางไทยต้องพยายาม
หาทางระบายข้าวไปสู่ต่างประเทศ

ท่านตั้งเสี่ยวผิง พูดว่าเรามีปัญหาเช่นเดียวกัน แต่ปีนี้จีนยินดีให้
ความช่วยเหลือในเรื่องซื้อข้าว แต่ต่อๆ ไป ขอเสนอแนะให้ไทยพยายามแปรรูป
วัตถุดิบต่างๆ ให้เป็นสินค้าสำเร็จรูป เพื่อคลี่คลายปัญหาการไม่มีตลาดรับ
ซื้อ และขายวัตถุดิบได้ราคาต่ำ

ประเด็นต่อไป ท่านได้กล่าวว่าประเทศของเราทั้งสอง แม้ว่าจะมี
การปกครองที่แตกต่างกัน แต่เราก็สามารถเป็นมิตรที่ดีต่อกันได้

“แมวไม่ว่าจะสีขาวหรือสีดำ ขอให้จับหนูเป็นก็แล้วกัน”

คำพูดประโยคนี้เล่าขานกัน ต่อๆ มา แต่ผมได้ยินจากตัวท่านเอง
ไม่ใช่คำบอกเล่า

ท่านหมายความว่าถ้าการปกครองใดเหมาะสม ทำให้ประชาชนร่วมเย็นเป็นสุข ก็ถือว่าเป็นระบอบการปกครองที่ดีและเหมาะสมแล้ว โดยเราจะไม่ไปก้าวก่าย แทรกแซง ซึ่งกันและกัน

“ไม่ว่าจะเป็นแมวขาวหรือแมวดำ ขอเพียงจับหนูได้ก็พอ”

(It doesn't matter if a cat is black or white,
as long as it catches mice)*

ทัศนะของท่านตั้งเสียผิงขณะนั้นคือ ในการจะฟื้นคืนอุตสาหกรรมเกษตร ท่านเห็นว่าในช่วงระยะก้าวผ่านของแต่ละยุคสมัย หากวิธีการใดเป็นผลดีแก่อุตสาหกรรมการเกษตร ก็ให้ใช้วิธีการนั้น กล่าวคือ

“ควรยึดแนวทางการปฏิบัติตามสถานการณ์ที่เกิดขึ้นจริง ไม่ใช่คิดหรือปฏิบัติกันอย่างสูตรตายตัว”

ในส่วนของการเปิดเสรีภาพให้ประชาชนมากขึ้น ท่านกล่าวว่า ประเทศไทยก้าวหน้ากว่าจีนในเรื่องนี้ แต่ท่านก็จะพยายามทำให้จีนได้ก้าวหน้ามีเสรีภาพมากกว่านี้

ท่านถามว่าเมื่อเปิดเสรีให้ประชาชนแล้วจะมีผลดีผลเสียประการใด

ผมได้ตอบว่าการให้เสรีภาพแก่ประชาชนเป็นผลดีแน่นอน แต่จะมีอันตราย ถ้ามีการใช้เสรีภาพเกินขอบเขต

* ประโยคนี้ท่านตั้งเสียผิงได้กล่าวอย่างเป็นทางการครั้งแรกเมื่อปี ๒๕๐๕ ซึ่งขณะนั้นจีนกำลังประสบกับปัญหาผลผลิตทางการเกษตรตกต่ำและบรรดาผู้บริหารประเทศต่างระดมความคิดเพื่อแก้วิกฤติที่เกิดขึ้น

ปัญหาใหญ่ที่ตามมาคือปัญหาการคอร์รัปชัน โดยเจ้าหน้าที่ของรัฐ เพราะเคยถูกกดบังคับไว้ เมื่อถูกปลดปล่อยก็จะใช้เสรีภาพเกินขอบเขต โดยเฉพาะ จะเกิดการคอร์รัปชันอย่างกว้างขวาง ซึ่งเป็นปัญหาเรื่อง “กิเลสและความโลภ” เป็นปัญหาแก้ยาก ซึ่งท่านตั้งเสี่ยวผิงก็ยอมรับถึงปัญหานี้

ท่านตั้งเสี่ยวผิง ยังกล่าวถึงนโยบายสำคัญของจีนในขณะนั้น “**ข้าวจานเดียว-ข้าวหม้อใหญ่**”

ท่านไม่เห็นด้วยกับแนวทาง “**ข้าวจานเดียว**” คือคนที่ทำงานมาก หรือน้อยก็จะได้ผลตอบแทนเท่ากัน ซึ่งเหมือนกับของเรที่ว่า “**ทำก็ซำม ไม่ทำก็ซำม**”

ท่านยกตัวอย่างเรื่อง “**เซินเจิ้น**” ซึ่งเดิมเป็นเพียงหมู่บ้านเล็กๆ ต่อมา มีการพัฒนากำหนดเป็นเขตเศรษฐกิจพิเศษ มีการก่อสร้างอาคารสูงขึ้นมา มากมาย เพื่อรองรับเศรษฐกิจสมัยใหม่ในขณะนั้น (พ.ศ. ๒๕๒๘) การก่อสร้าง เพิ่งเริ่มขึ้น ไม่มาก

ท่านต้องการเร่งรัดให้การก่อสร้างเสร็จรวดเร็วยิ่งขึ้น

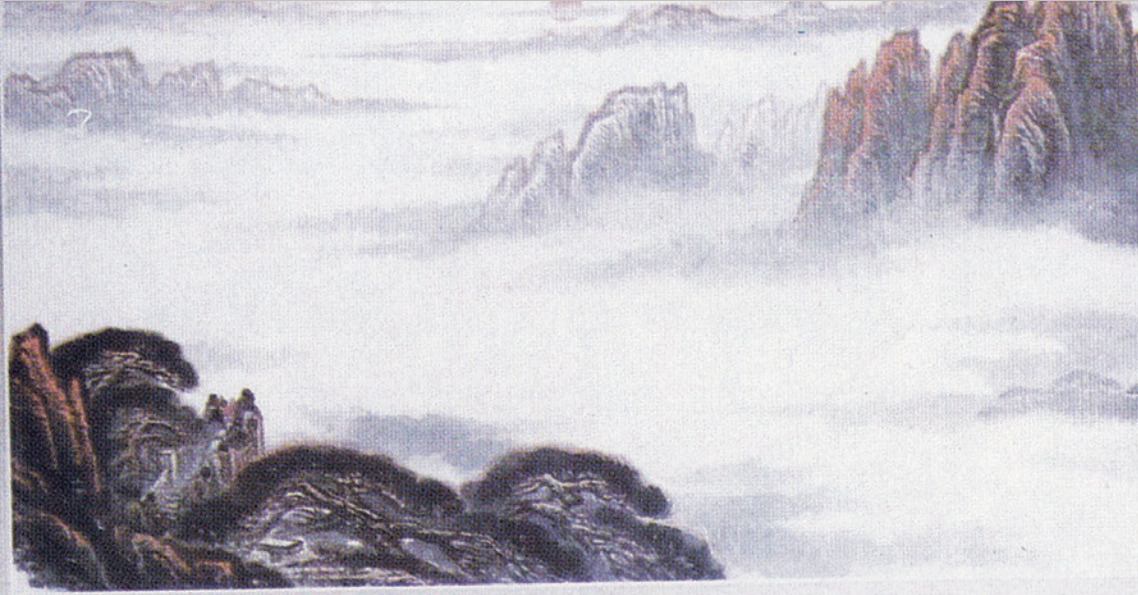
ท่านใช้วิธี “**ข้าวหม้อใหญ่**” กล่าวคือ ทำงานมาก ทำงานเร็ว จะได้รับ ผลตอบแทนสูง เช่นการสร้างตึกสูง ๑๒ ชั้น กำหนดเสร็จภายใน ๑๒ เดือน ถ้าทำได้ภายใน ๑๒ เดือน ถือว่า “**เสมอตัว**” แต่ถ้าทำเสร็จก่อนกำหนด เช่น แทนที่จะเสร็จภายใน ๑๒ เดือน สามารถทำเสร็จภายใน ๑๐ เดือน ถือว่าระยะเวลา ๒ เดือนเป็นกำไร ควรได้รับรางวัลพิเศษ

แต่ถ้าทำเสร็จล่าช้ากว่ากำหนด เช่นทำเสร็จภายใน ๑๔ เดือน เกินกว่า เป้าหมาย ๒ เดือน ถือว่าการสร้างเสร็จช้าเป็นความเสียหาย ควรได้รับโทษวิธีนี้ ทำให้เกิดแรงจูงใจในการก่อสร้างเป็นอันมาก เพียง ๓ ปี (๒๕๒๘ – ๒๕๓๑)

เซินเจิ้น มีการก่อสร้างตึกรามบ้านช่องมากมาย และใช้เวลาน้อยกว่าที่กำหนด จึงมีความแปลกตามาก ยิ่งในปัจจุบัน (พ.ศ. ๒๕๖๓) มีสิ่งก่อสร้างที่นำความเจริญมาสู่เซินเจิ้นอย่างผิดตา เห็นได้ว่าความเจริญไม่แพ้เกาะฮ่องกง ซึ่งพัฒนามานาน ทั้งนี้เพราะมีระบบการให้ “แรงจูงใจ” “ข้าวหม้อใหญ่” เห็นผลเป็นรูปธรรมชัดเจน

ท่านเติ้ง เสี่ยว ผิง ให้ความสำคัญกับตนเอง สนับสนุนเป็นที่ประทับใจมาก มีการแลกเปลี่ยนของที่ระลึกและถ่ายภาพร่วมกัน

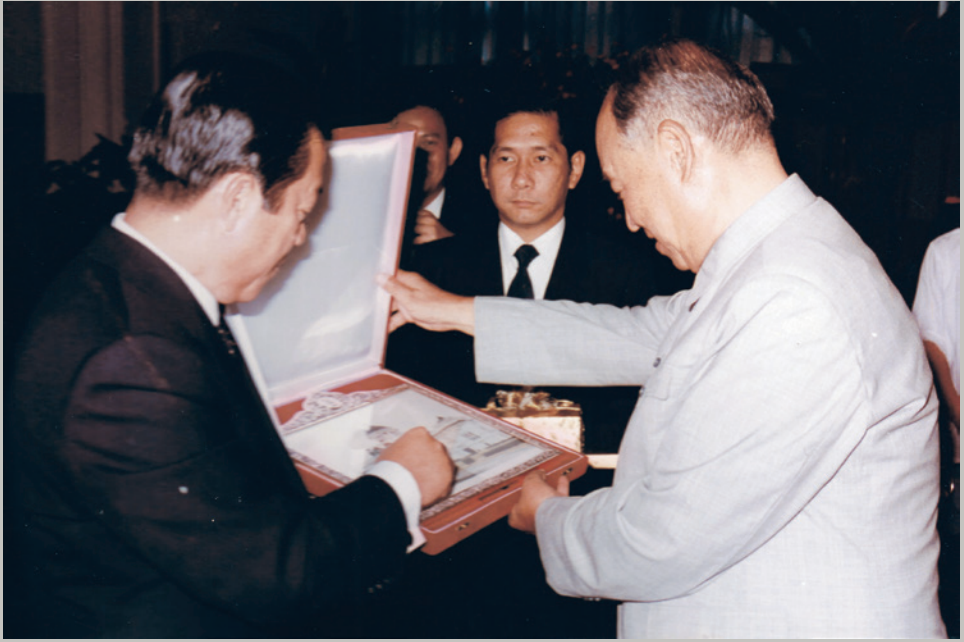
เข้าพบนายเผิงเจิน ประธานรัฐสภา

หลังจากเข้าพบท่านเต็งเสี่ยวผิง คณะรัฐสภาไทยได้เข้าพบท่านเผิงเจิน ประธานสภา ซึ่งเป็นเจ้าภาพเลี้ยงอาหารกลางวันอย่างเป็นทางการด้วย

ท่านเผิงเจิน อายุ ๘๓ ปี ยังแข็งแรงมาก คุยกันนานประมาณ ๑ ชั่วโมง จึงเชิญรับประทานอาหาร โดยมีภริยาท่านออกมาต้อนรับ ภริยาเป็นคน รูปร่างเล็ก อายุ ๗๐ กว่าปี แต่งกายชุดกีเพ้าสีเทา มีเสื้อคลุมตัวเล็ก หน้าตาสวยมาก มีลูก ๕ คน หลาน ๔ คน คุยกับคุณหญิงตลอดเวลาอย่าง สนุกสนาน

การแลกเปลี่ยนของขวัญและถ่ายภาพร่วมกันกับท่านเผิงเจิน

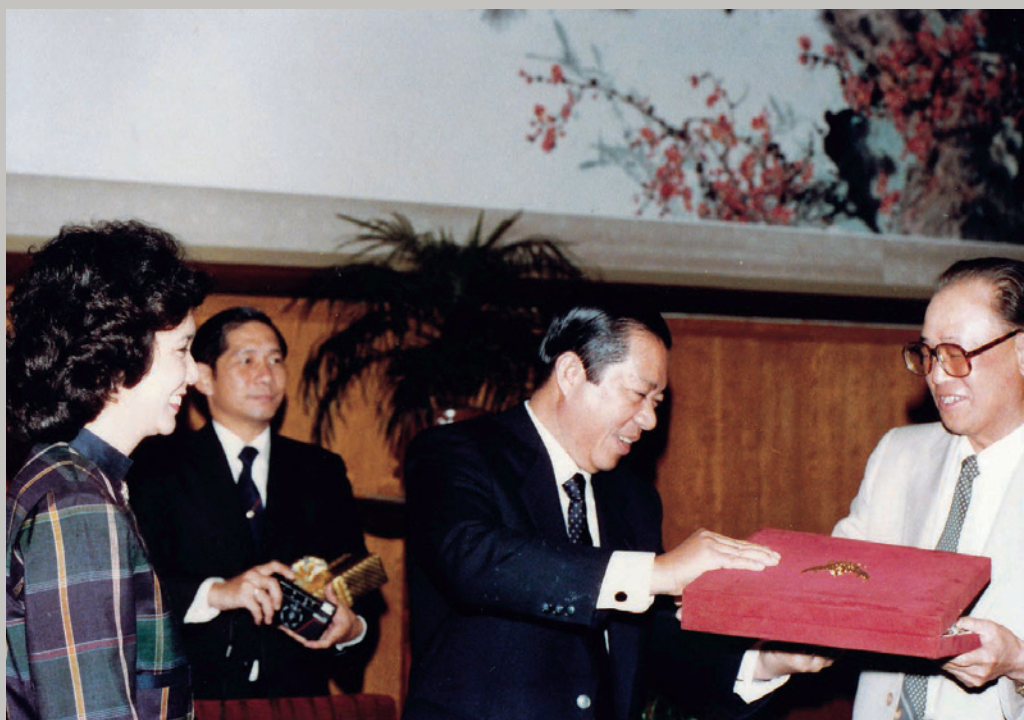
หลังจากนั้นท่านประธานสภา เฝิงเจินได้นำเข้าสู่ห้องรับประทานอาหาร ในการปราศรัยที่โต๊ะอาหาร ท่านพูดถึงการรุกรานของเวียดนามที่กัมพูชา และเป็นอันตรายต่อประเทศไทย ท่านประกาศว่าจีนจะให้บทเรียนแก่เวียดนาม ไทยไม่ต้องกลัว

หลังรับประทานอาหารแล้วกลับไปบ้านพักหลัง ๑๒ ตามเคย รอเวลาเข้าพบท่านจ้าวจื่อหยาง นายกรัฐมนตรี

เข้าพบชาวเชื้อฮกหยาง นายกรัฐมนตรี

เข้าพบเยี่ยมคารวะท่านจ้าวจื่อหยาง นายกรัฐมนตรี

สนทนากับท่านจ้าวจื่อหยาง และมอบของที่ระลึก

จากการพบกับท่านจ้าวจื่อหยางซึ่งในขณะนั้นอายุ ๖๗ ปี หน้าตา ดูหนุ่มกว่าอายุ ผมและตาสีน้ำตาล นอกจากสิ่งเกิดเรื่องการแต่งกาย และการสูบบุหรี่จากชาติตะวันตกแล้ว ได้พูดคุยกันเป็นเวลานานเพราะ มีหัวข้อสนทนาที่สนใจร่วมกันโดยเฉพาะเรื่องการปฏิรูปทางการเมืองเริ่มพัฒนา แนวคิดที่จะเปลี่ยนแปลงระบอบสังคมนิยมให้เอื้อต่อการปฏิรูปเศรษฐกิจ ของจีน

ในการต้อนรับในห้องรับรอง จะเริ่มต้นด้วยการแจกผ้าร้อน ผ้าเย็น น้ำ ชาร้อน และเสิร์ฟเครื่องดื่ม ส่วนที่พิเศษขึ้นคือท่านจ้าวจื่อหยางมีการเสิร์ฟ เบียร์และบุหรี่ด้วย

จ้าวจื่อหยางยังเชื่ออีกว่าถ้าต้องการความก้าวหน้าทางเศรษฐกิจ หนี่ไม่ผันการทำให้ประเทศเป็นประชาธิปไตย (Democratization) เขาเล่า ให้ฟังถึงแนวความคิดให้มีการเลือกตั้งระบอบผู้แทน โดยให้ใช้ระบบนี้ตั้งแต่ ในระดับหมู่บ้านมาจนถึงระดับสมาชิกในคณะกรรมการกลาง

ในช่วงที่จ้าวจื่อหยางเป็นเลขาธิการพรรคนั้น เป็นช่วงที่จีนสมัยใหม่ มีบรรยากาศเปิดกว้างมากที่สุด ข้อจำกัดต่างๆ ในเรื่องเสรีภาพสื่อและเสรีภาพ ให้นักวิชาการมีโอกาสช่วยออกความเห็นในเรื่องการพัฒนาประเทศ

เราทั้งสองมีความเห็นตรงกันว่าก่อนการพัฒนาเศรษฐกิจต้องทำให้ ประเทศเป็นประชาธิปไตยก่อนซึ่งแนวคิดของจ้าวจื่อหยางได้รับการต่อต้าน จากกลุ่มอนุรักษ์นิยมในพรรคอย่างรุนแรง

ผมเล่าประสบการณ์ที่เกิดในประเทศไทยว่ามีความพยายามให้ประเทศ เป็นประชาธิปไตยแบบตะวันตกโดยมีการเรียกร้องให้ประเทศเป็นประชาธิปไตย โดยกลุ่มนิสิต-นักศึกษาจนในที่สุดเกิดเหตุการณ์รุนแรงที่สุดเมื่อมีการ ล้อมปราบนักศึกษาที่มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์เมื่อวันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๑๙

นอกจากนั้นระบอบประชาธิปไตยและการเลือกตั้งถูกขัดขวางและ
ล้มล้างเป็นระยะๆ โดยการรัฐประหาร

ท่านจ้าวจื่อหยางรับฟังด้วยความสนใจและว่าประเทศไทยก้าวหน้า
กว่าจีนในเรื่อง “ประชาธิปไตย” ในระดับหนึ่ง

แต่ท่านยังยืนยันว่าการปฏิรูปประเทศให้เข้าสู่ระบอบประชาธิปไตย
ที่แท้จริงจะเป็นการพัฒนาประเทศที่ถาวรเมื่อได้เวลาอันควร ผมและคณะ
ได้ลากลับและหวังว่าคงได้มีโอกาสพบกันอีก (ซึ่งเป็นเรื่องที่ไม่น่าเป็นไปได้
แต่เรื่องนี้ได้เกิดขึ้นจริง เพราะผมและคณะผู้แทนรัฐสภาไทยได้มีโอกาส
เข้าเยี่ยมพบท่านจ้าวจื่อหยางอีกครั้งหนึ่ง ในการเยือนประเทศจีนครั้งที่ ๒
เมื่อ พ.ศ. ๒๕๓๑ โดยที่ในขณะนั้น ท่านพ้นจากตำแหน่งนายกรัฐมนตรีแล้ว
คงเหลือเพียงตำแหน่งเลขาธิการพรรคจนกระทั่ง พ.ศ. ๒๕๓๒ เกิดเหตุการณ์
ปราบปรามนักศึกษาและประชาชนอย่างรุนแรงที่ “เทียนอันเหมิน” ทำให้
เกิดรอยบาปมาจนถึงทุกวันนี้)

หมายเหตุ หลังจากการพบปะเมื่อ พ.ศ. ๒๕๓๑ ได้มีเหตุการณ์การ
ปราบปรามคนชุมนุมด้วยความรุนแรงที่จัตุรัสเทียนอันเหมินในปี ๒๕๓๒
ที่มีกลุ่มนักศึกษาชาวจีนได้ไปชุมนุมที่จัตุรัส ก่อนถูกปราบปรามด้วยรถถัง
และอาวุธปืนจากกองกำลังของรัฐบาลจีนในสมัยนั้นที่เรียกตัวเองว่ากองทัพ
ปลดปล่อยประชาชนจีน

ต่อมาท่านจ้าวจื่อหยางได้ถูกปลดจากตำแหน่งทุกตำแหน่งและถูก
สั่งกักบริเวณอยู่ภายในบ้านจนกระทั่งเสียชีวิต

นายพลตัวน ผู้ติดตามไปกับคณะของเราโดยตลอด ถ่ายทอดว่า “ผู้นำทั้ง ๓ ท่าน มีความพอใจในการพบปะครั้งนี้มาก และพูดเช่นเดียวกันว่า **“ได้พบทูตสันติภาพจากประเทศไทย”**

นอกจากนั้น ที่สำคัญคือหนังสือพิมพ์ซินหัว รายงานเมื่อวันที่ ๓๐ กรกฎาคมถึงการเข้าพบผู้นำทั้ง ๓ ท่านเต็มหน้ากระดาษ

สำหรับคณะรัฐสภาไทยนั้นการได้เข้าพบผู้นำสูงสุด ๓ ท่านที่เป่ได้เหอ ถือเป็นเกียรติอย่างยิ่งที่ทางการจีนได้จัดวาระพิเศษแทรกให้ได้พบบุคคลสำคัญทั้ง ๓ คนในวันเดียวกันแม้เวลาน้อย แต่ประธานสภายังจัดเลี้ยงอาหารเป็นการต้อนรับอย่างเต็มที่ วันที่ที่เป่ได้เหอท่านผู้นำสูงสุดเสียดสเวลาพักผ่อนไปหนึ่งวันเต็มและได้เปิดบ้านพักตากอากาศชายทะเลต้อนรับคณะเรานับว่าเป็นวันสำคัญที่สุดที่เราได้รับเกียรติอย่างสูงในการมาเยือนประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีนในคราวนี้

เมื่อเสร็จจากการพบปะผู้นำทั้ง ๓ แล้ว เราจึงนั่งรถไปที่สนามบินกองทัพเรือ (ชานไห่กวน)* เพื่อขึ้นเครื่องบินไปเซียงไฮ้

* ชานไห่กวน ปัจจุบันเป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่สำคัญเพราะเป็นจุดเริ่มต้นของกำแพงเมืองจีนซึ่งเป็นสิ่งมหัศจรรย์ของโลก มีผู้กล่าวว่า จะเป็นสิ่งสุดท้ายบนพื้นโลกที่เมื่อนักบินอวกาศมองเห็นย้อนกลับมามองเห็นได้ด้วยตาเปล่า

ภาพจาก : <https://palanla.com>

ภาพจาก : <https://palanla.com>

กำแพงเมืองจีนที่สร้างขึ้นในสมัยราชวงศ์หมิง (๑๓๖๘-๑๖๔๔) ตามนโยบายการป้องกันประเทศในขณะนั้น จุดเริ่มต้นทางทิศตะวันออก หรืออาจเรียกได้ว่า กำแพงเมืองจีนลำดับที่ ๑ (The first Pass Under The Heaven) จากซานทะเลเมืองชานไห่กวน

เอกลักษณ์สำคัญของกำแพงเมืองจีนชานไห่กวนคือ สร้างยื่นลงไปถึงท้องทะเล เรียกบริเวณกำแพงเมืองจีนที่ยื่นลงไปถึงทะเลนั้นว่า เหล้าหลงโกว (เคียวมังกงเฉา)

การรำลากับท่านเย่เฟยที่สนามบิน ชานไห่กวน

คุณมณี ล่ามที่ตามคณะเราไปจากกรุงปักกิ่ง ลาดคะเดินทางที่นี่

ท่านเย่เพยโบกมือลาดคะของเราขณะที่เครื่องบินกำลังบินขึ้น
ท่านอยู่กับคณะของเราจนจบการเข้าพบผู้นำทั้งสาม

เซียงไฉ่

壽

羊年五季去高市乃大壽

ถึงสนามบินเชียงใหม่ มีการต้อนรับ

ถึงเชียงใหม่มีการต้อนรับ มอบดอกไม้ที่สนามบิน ประธานสภา และนางฟูเจิ้น เป็นกรรมการด้านการวางแผนพัฒนาเมืองปักกิ่งมาต้อนรับ

ทางการจีนจัดให้พักที่ Jin Jiang Guest house ชั้น ๑๖ เป็นห้องชุดเดียวกับที่ทางจีน จัดให้ประธานาธิบดีเรแกนพักเมื่อ พ.ศ. ๒๕๒๗

รถยนต์ที่ใช้เป็นรถไครสเลอร์ สีดำทั้งขบวน รถมอเตอร์ไซค์สีดำ ๒ คัน นำขบวน

ท่านประธานสภาเลี้ยงให้ที่ Jin Jiang Guest house

ในคืนแรกที่มาถึงเชียงใหม่ ท่านประธานสภามณฑล เลี้ยงต้อนรับอย่างเป็นกันเองที่ร้านอาหารในโรงแรมที่เราพักนั่นเอง

รายการอาหารมีเปิดปักษ์กึ่งที่เหมือนบ้านเรามากกว่าร้านต้นตำรับที่ปักษ์กึ่ง แต่น้ำจิ้มเค็มกว่า อาหารหลายชนิดมีรสเผ็ดกว่าเรามาก ไก่ผัดพริกแห้ง มะม่วงหิมพานต์และปลาผัดพริกก็เผ็ด

ผมกล่าวตอบโดยมี นายเทียน อี้หยุน ซึ่งผมให้ชื่อภาษาไทยว่า เสถียร นาสมบูรณ์ เป็นล่ามให้คณะของเราต่อจากคุณมณี แซ่ฟู

วัดพระแก้วหยกขาว ๘๘

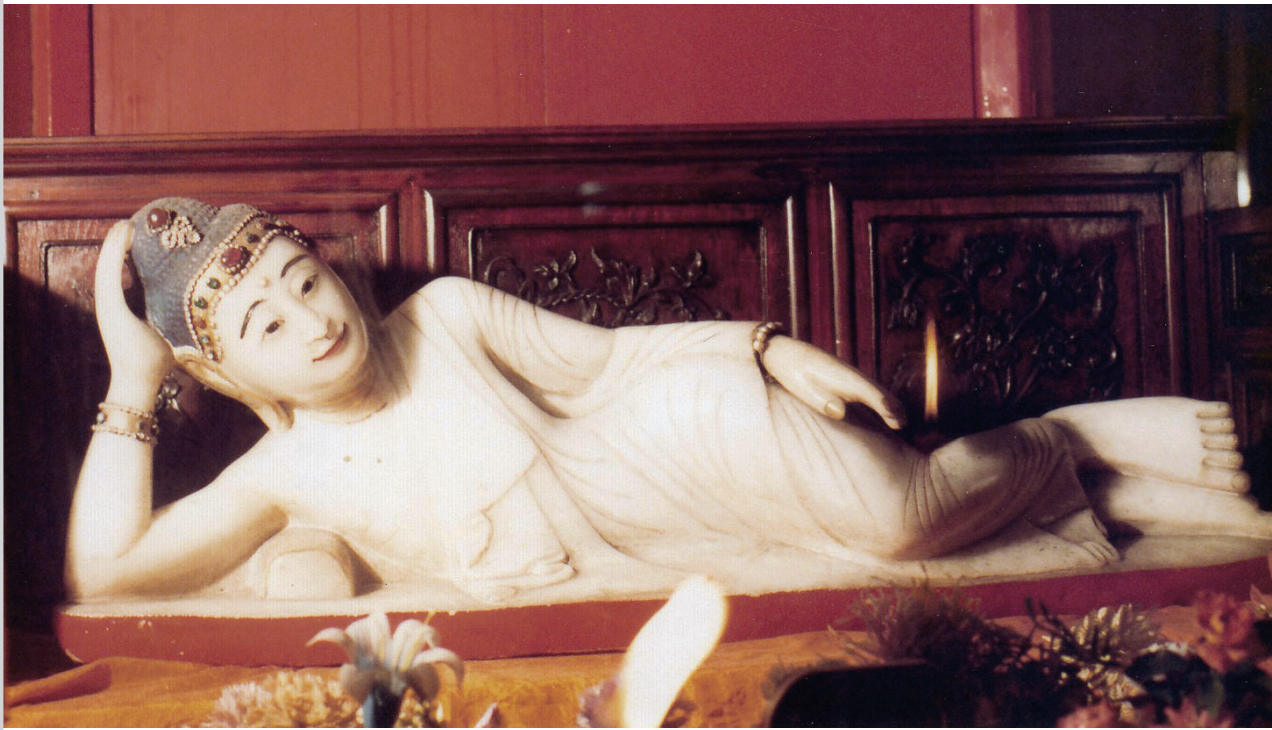
ที่เชียงไฮ้ได้ไปชมวัดพระแก้วหยกขาว ซึ่งตามกำหนดการเดิมจะไป
ลงเรือ ชมแม่น้ำฮวงงู่ แต่เกิดได้ฝุ่น ฝนตกหนัก น้ำท่วมถนน เหมือนเวลาฝน
ตกหนักที่กรุงเทพฯ ระดับน้ำในแม่น้ำสูง ระบายน้ำไม่ทัน

แต่กลับกลายเป็นความโชคดีที่เป็นสิริมงคลเพราะ วันที่ไปเยือนวัด
พระแก้วหยกขาวนั้น เป็นวันที่ ๑๕ ค่ำ เดือน ๘ ตรงกับวันอาสาฬหบูชา

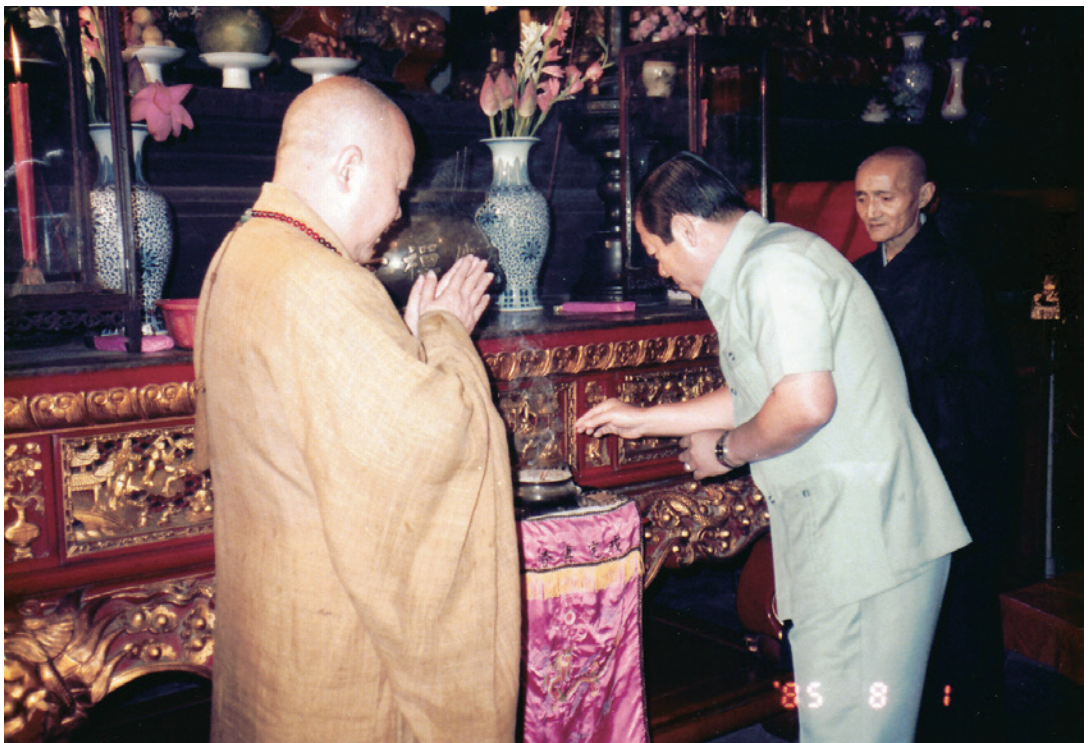

พระแก้วหยกขาว (พระพุทธรูปปางมารวิชัย)

องค์ที่สองเป็นพระนอน
ทั้งสององค์ประดับด้วยอัญมณีแบบพม่า

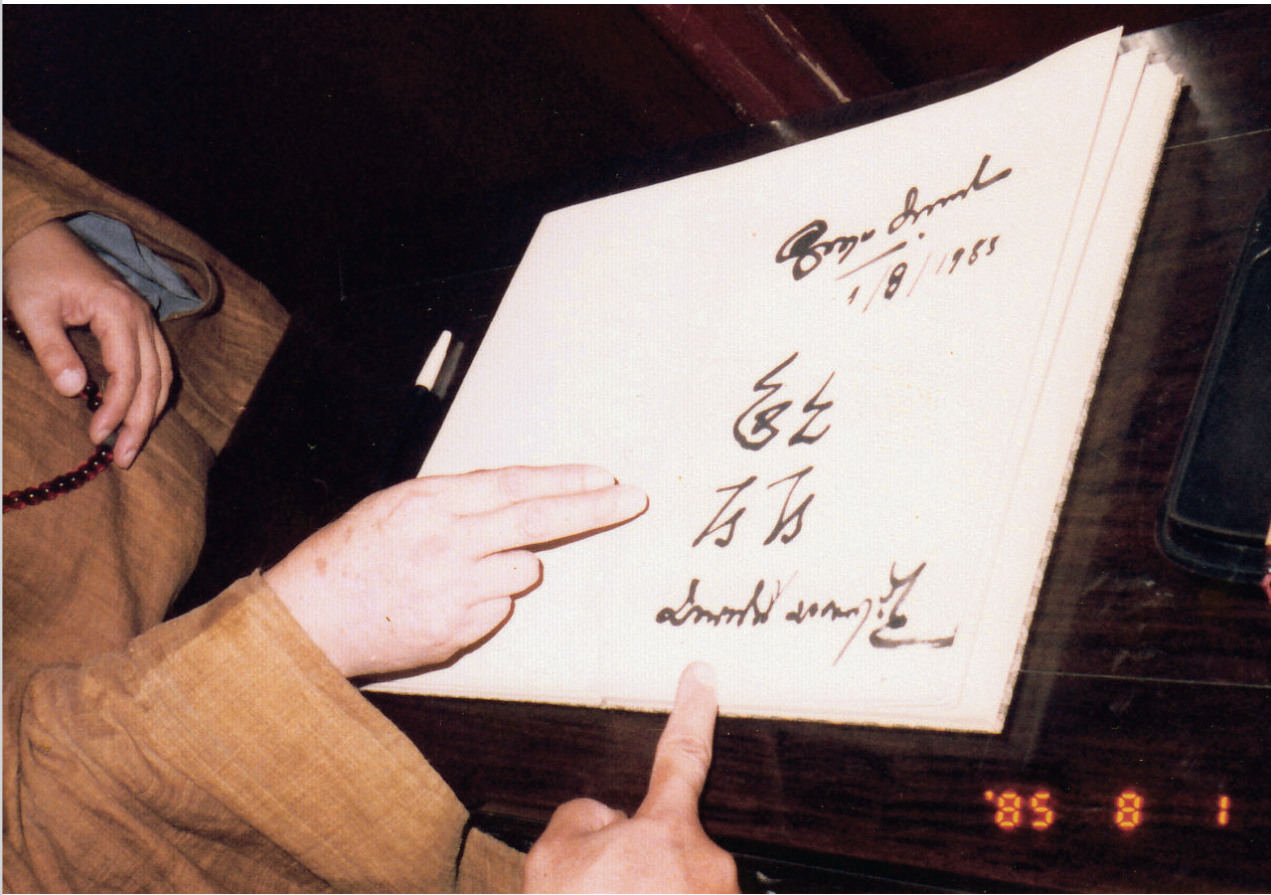

ท่านเจ้าอาวาสวัดมณีให้พรต่อหน้าพระแก้ว

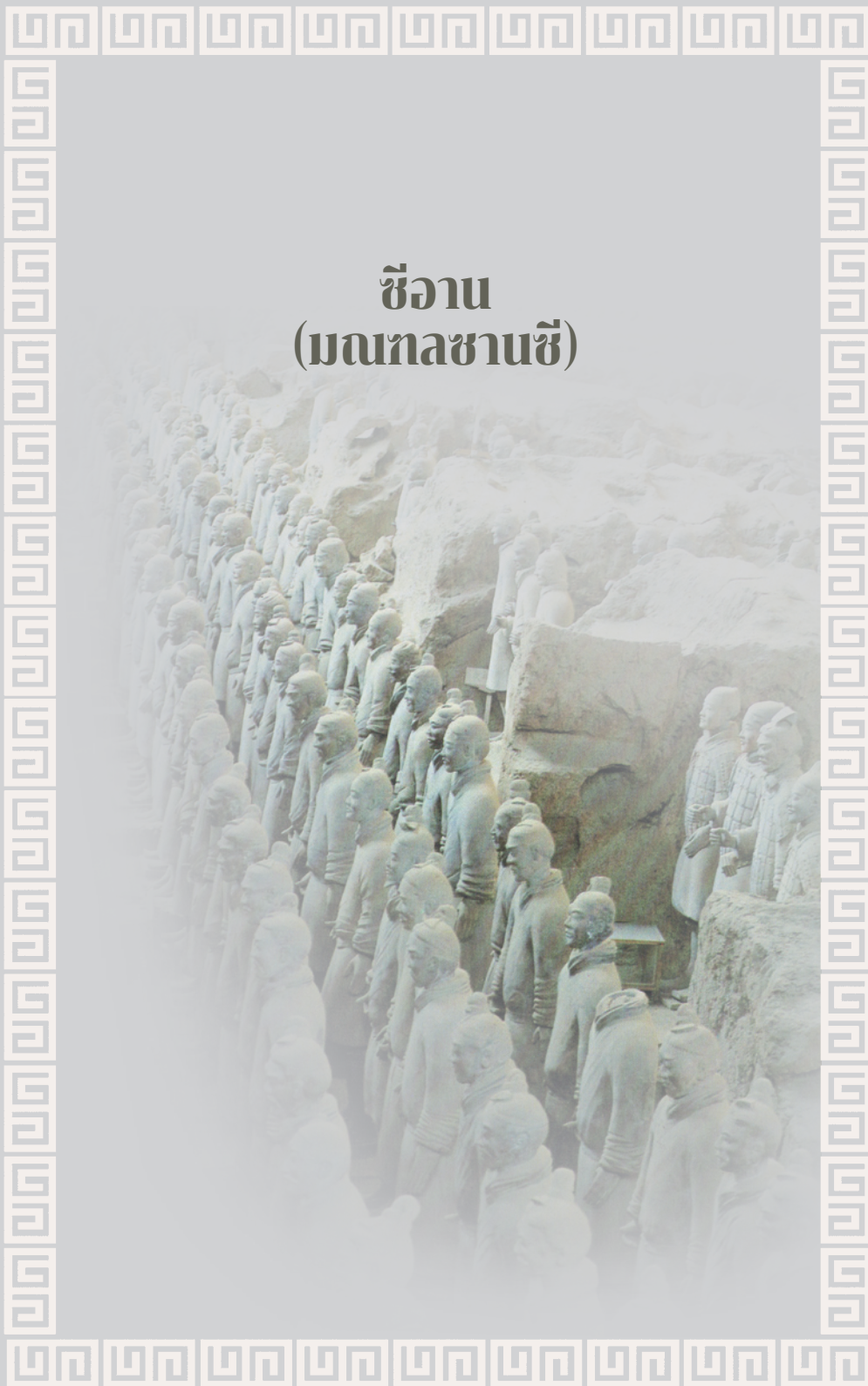
คุณหญิงมณฑิลาพยายามเขียนชื่อ “หมิ่นลี่” ที่ได้รับการตั้งจากมาตามหวังยีแก๊ง ลงบนสมุดเซ็นเยี่ยม ที่วัดพระแก้วหยกขาว

ដំបូងគឺដឹងវា

ซีวาน (มณฑลชานซี)

เครื่องบินพิเศษจอดรออยู่ที่ International Airport พอคณะเราเดินผ่านวงขึ้นเครื่องบินเรียบร้อย เครื่องบินก็ออกเดินทางทันที

จากเซี่ยงไฮ้ถึงซีอานระยะทาง ๑,๒๐๐ กิโลเมตร ใช้เวลาบิน ๑ ชั่วโมง ๕๐ นาที ผ่านเมืองนานกิง เห็นแม่น้ำแยงซีเกียง

เมืองนี้เคยเป็นเมืองหลวงเก่า ก่อนที่จะย้ายไปที่กรุงปักกิ่ง

ภูมิประเทศเบื้องล่างสวยงามมาก เป็นเทือกเขารูปร่างเหมือนแกรนด์แคนยอนของอเมริกา แต่มีต้นไม้เขียวปกคลุมทิวๆ ไป เรียกว่า “เทือกเขาจินซี” ภูเขาบางลูกมีที่ราบใหญ่ *บนยอดเป็นที่ราบรูปโต๊ะ (Plateau)* ทางขึ้นเห็นเป็นเหมือนทำนาขั้นบันได

ถึงสนามบินมีขบวนรถมารับ รถสีดำคันใหญ่ทำในประเทศจีนชื่อว่า รถหงฉี (แปลว่าธงแดง) ที่พักเป็นเรือนรับรองทางราชการ หมายเลข ๙

ผู้มาต้อนรับคือ ท่านลีเลียนปี รองประธานสภา มณฑลซานซี มาต้อนรับพร้อมกับเด็กมอบช่อดอกไม้

ช่วงค่ำ เลี้ยงรับรองที่อาคารรับรองอีกแห่งหนึ่ง (หมายเลข ๑๘) โดยท่าน
ลีเลี่ยนปี รองประธานสภามณฑลซานซี

ขบวนรถหงฉี

ท่าน ลี เลียน ปี รองประธานมณฑลซานซี มอบของที่ระลึก เป็นแจกันสมัยราชวงศ์ซ้อง

พิพิธภัณฑ์หุ่นขี้ผึ้ง

สุสานนี้มีอายุ ๒,๐๐๐ ปี สร้างโดยพระเจ้าจิ้งซีฮ่องเต้ ในขณะนั้น
เพียงขุดได้ ๓ หลุมทางการจีนให้คณะเราได้ชมหลุมที่ ๑

ในสมัยพระเจ้าจันซีฮ่องเต้ ผู้สร้างพิพิธภัณฑน์หุ่นทหาร หุ่นม้า เป็นสุสาน
สุสานใหญ่มาก มีพื้นที่ ๕๖.๒๕ ตารางกิโลเมตร หลุมทหารม้าห่างจาก ฮวงซู่
ไปทางตะวันออก ๑ กิโลเมตร

ชาวนาขุดดินทำไร่ พบหุ่นทหารเมื่อเดือนมีนาคม ๑๙๗๔ (พ.ศ. ๒๕๑๗)
คณะสภาไทยไปเยือนเมื่อปี ๒๕๒๔

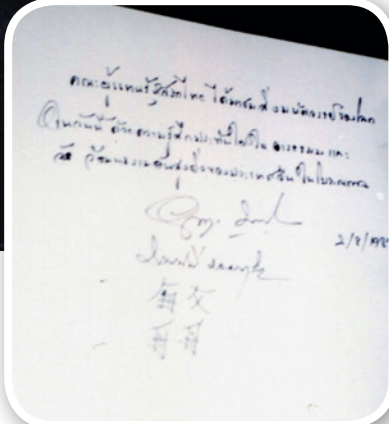
สุสานส่วนนี้กินเนื้อที่ ๑๔,๒๖๐ ตารางเมตร มีหุ่นทหารกว่า ๖,๔๐๐ ชิ้น
(โดยประมาณ) บั้นด้วยดินเผา หุ่นแต่ละตัวมีรูปร่าง หน้าตา เครื่องแต่งกาย
ไม่เหมือนกันเลย

ที่เมืองซีอาน เจียงไคเช็ค แห่งพรรคก๊กมินตั๋ง ถูกพรรคคอมมิวนิสต์
จับตัวได้ มีการเจรจากันให้ปล่อยตัว เจียงไคเช็ค แต่ต้องร่วมมือกันต่อต้านญี่ปุ่น

ลงนามในสมุดเยี่ยม

เจดีย์ห่านป่า (Wild Goose Pagoda) ๕๕

เจดีย์นี้ เป็นที่เก็บพระไตรปิฎกที่พระถังซำจั๋งนำมาเก็บไว้ ๑,๕๐๐ ปีมาแล้ว เจดีย์สร้างโดยพระเจ้าลีเจี้ยน (สามีพระนางบูเช็กเทียน) โดยสร้างให้พระมารดาถวายเป็นพระราชกุศล เนื่องจากก่อสร้างมานานมาก จึงต้องมีการซ่อมแซมกันต่อๆ มา ปัจจุบันเอียงลงเล็กน้อย

ในเบื้องต้นสร้างเพียง ๕ ชั้น ต่อมา ซ่อมแซมและก่อสร้างเพิ่มเติมเป็น ๗ ชั้น นับเป็นเจดีย์ทางพุทธศาสนาที่เก่าแก่ที่สุดของประเทศจีน

เจ้าอาวาสมารับ พาเดินชมรูปเจดีย์ต่างๆ ที่มีอยู่ในประเทศจีนที่ฐานของเจดีย์ใหญ่

ก่อนถึงเจดีย์เดินผ่านโบสถ์มีพระพุทธรูปและมีรูปถังซำจั๋งกับห่านเจียว ต่อไปไม่กี่ เจ้าอาวาสบอกว่า ได้มาจากเกาหลี

គុណអ័រ (រណកយុណ)

គរីវ Spring City

ออกเดินทางจากซีอานไปคุนหมิง ระยะทาง ๑,๓๐๐ กิโลเมตรใช้เวลาบิน ๑ ชั่วโมง ๔๐ นาที

ขึ้นเครื่องบินพิเศษตามเคยอีกครั้ง เทียนนี่คุณซุนเสี่ยวยู เลขานุการคณะเชิญไปชมห้องนักบินและเล่าให้ฟังว่า เทียนนี่มีกัปตัน ๒ คน ผลัดเปลี่ยนกัน คนหนึ่งเป็นกัปตันอาวุโสชั้นหัวหน้าลำดับที่ ๓ เพิ่งไปรับการอบรมเพิ่มเติมจากสหรัฐอเมริกา เมื่อกลับมาได้มาบริการคณะเราเป็นคณะแรก (ในห้องนักบินมี ทั้งหมด ๖ คน)

ในห้องนักบินมี ๖ คน กัปตันเพิ่งไปฝึกอบรมมาจาก USA และมาบริการเป็นคณะแรก

ชมห้องนักบิน

ในเครื่องบินมีการเสิร์ฟเค้กก่อนโต

ผู้มาต้อนรับเมื่อลงจากเครื่องบินได้แก่
ประธานสภา ชื่อ หลิว มิง ฮุย รองผู้ว่าการมณฑลชื่อ เต่าหัวตั้ง
เป็นชาวเผ่าไทย รับผิดชอบด้าน อุตุสหกรรมและเศรษฐกิจ

อากาศเย็นสบาย ประมาณ ๒๐-๒๕ องศา ตลอดปี เรียกว่า SPRING CITY

พักที่โรงแรม GREEN LAKE HOTEL ห้องชุดใหญ่ ชั้น ๔ มีอาหารแต่งชุดสี่เขียว ๒ คน ยื่นยามเฝ้าหน้าประตูตลอด ๒๔ ชั่วโมง

ท่านประธานสภา หลิวมิงฮุย และรองผู้ว่าการมณฑล เต้าหัวตัง
เป็นเจ้าของภาพเลี้ยงรับรอง

เลี้ยงอาหารที่ห้อง นกยูง (PEACOCK ROOM) จัดออเดิร์ฟเป็น
รูปนกยูง ถือเป็นสัญลักษณ์ของความโชคดีงานเลี้ยงจัดหรรหามาก เดิน
ชนแก้วคำเปย์ด้วยเหมาไทตลอดเวลา

มีการแลกเปลี่ยนของที่ระลึกกัน

ตราประจำเมืองคุณหมิงเป็นรูปนกยูง

ป่าหิน (Stone Forest) ๕๕

สองข้างทางอากาศดี วิวสวยมากเหมือนตอนเหนือของไทย

รถหงฉี (ชิงแดง)

ชมทิวทัศน์ทะเลสาบหยางจูไห่

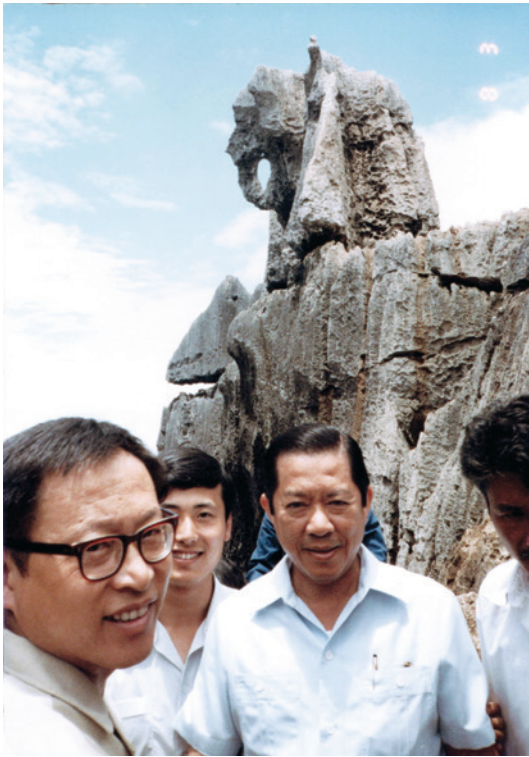
ผ่านทะเลสาบหยางจูไห่ งดงามมาก มีที่พัก เพื่อดื่มน้ำชา และเข้า
ห้องน้ำ

เรื่องห้องน้ำในเวลานั้น พ.ศ. ๒๕๒๘ เมื่อ ๓๐ กว่าปีที่แล้ว ห้องน้ำ
เป็นปัญหาใหญ่ ไม่มีทางเข้าห้องน้ำสาธารณะเด็ดขาด เพราะสกปรกมาก
แม้กระทั่งห้องน้ำตามร้านอาหารก็ไม่สะอาด

ฉะนั้นเจ้าภาพจึงจัดเตรียมห้องน้ำที่คณะเราสามารถเข้าได้ไว้ล่วงหน้า
ทุกแห่ง ทำให้คณะของเราไม่มีปัญหาเรื่องห้องน้ำเลย

ป่าหิน (Stone Forest) เป็นอุทยานหินที่มีหินรูปร่างแปลกๆ และสวยงามมาก

ทิวทัศน์บริเวณป่าหิน

สถาบันชนชาติส่วนน้อย ๘๘

พบท่านเอกอัครราชทูตไทย “เจ้าคำลือ” พระเจ้าแผ่นดินองค์สุดท้าย
ของสิบสองปันนา

มีการต้อนรับด้วยขบวนกลองยาวเหมือนประเพณีไทย

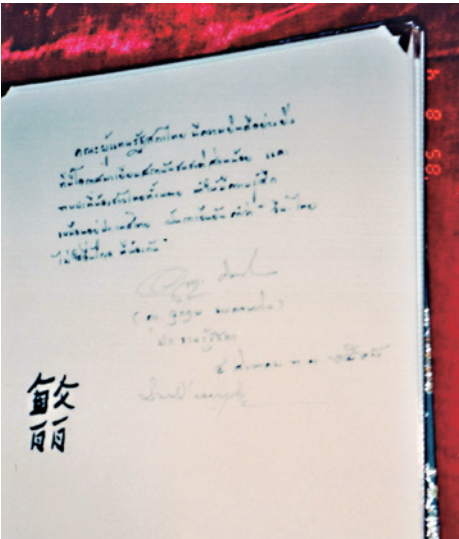
ผู้หญิงในท้องถิ่น นุ่งผ้าซิ่น ไม่นุ่งกางเกงเหมือนคนจีน

ซ้ายสุดในภาพคือ เจ้าคำลือ เจ้าหลวงองค์สุดท้ายของสิบสองปันนา

ได้ไปเยี่ยม สถาบันชนชาติส่วนน้อยสร้างเมื่อปี ๑๙๕๑ พร้อมทั้งมอบ
เสื้อม่อฮ่อม และผ้าขาวม้าเป็นที่ระลึก

สถาบันแห่งนี้ เป็นมหาวิทยาลัยสังคมศาสตร์ มี ๖ คณะ วิทยาศาสตร์ ๖ คณะ มีนักศึกษามาจากชนส่วนน้อย ๒๔ ชนชาติ ความเป็นอยู่ของคนส่วนน้อยก่อนการปฏิวัติลำบากมาก แต่ปัจจุบันดีขึ้นมาก

การเข้าเรียน มีการสมัครสอบ มีโควตารัฐบาลท้องถิ่น นักศึกษาจากชนชาติส่วนน้อย ไม่ต้องเสียค่าเล่า

เรียน ต้องศึกษาวิชาประวัติศาสตร์ นโยบายศาสนาของชนชาติส่วนน้อย จะได้ช่วยเหลือชนชาติส่วนน้อยต่อไป คณะอักษรศาสตร์มีการสอนภาษาไทย

มีชาวไต้หวัน ๑๒ ปี นามมาต้อนรับ หน้าตาสวยมาก เมื่อพวกเราชมว่า “สวยมาก” เจ้าตัวตอบเป็นภาษาไทยว่า “ชมเชยมากไปแล้วค่ะ”

พูดไทยกันรู้เรื่อง ได้เรียนภาษาไทยที่สถาบันด้วย

ได้สนทนากับเจ้าคำลือ ได้ทราบว่า ท่านมาจากเชียงรุ่งแล้วมาเรียนหนังสือที่คุนหมิง

เมื่อได้รับการปลดแอกเป็นอิสระจึงมาเข้าเรียนระดับมหาวิทยาลัยที่สถาบันเมื่อ ค.ศ. ๑๙๕๔ มาค้นคว้าหนังสือไทย ปัจจุบันสอนหนังสือไทยสอนภาษาไต้หวันมัธยม

ในประเทศจีนมีชาวไต้หวันประมาณ ๙๐๐,๐๐๐ คน

ต่อจากนั้นมาลงเรือเที่ยวทะเลสาบขุนน่าน ที่บ้านผู้ว่าราชการ
เมืองขุนหมิง มีธงชาติปลิวไสวบนยอดเสาที่หน้าบ้านเป็นการให้เกียรติคณะ
ผู้แทนรัฐสภาไทย

ลงเรือชมทะเลสาบ ที่บ้านผู้ว่าราชการ ซึ่งเป็นชาวหยี

ล่องเรือในทะเลสาบยูนนาน มีพื้นที่ ๒๕๐ กิโลเมตร

รับประทานอาหารกลางวันบนเรือ เป็นอาหารฝรั่ง
เริ่มด้วยออเดิร์ฟ ซุป เบียร์ราดซอส ไอศกรีมรสกล้วย ขนมเค้ก ขนมเปี๊ยะ

ក្រុមភ្នំ (មណ្ឌលក្បាច់)

ขึ้นเครื่องบินพิเศษ จากคุนหมิงไปกัว๋ยหลิน ระยะทาง ๘๐๐ กิโลเมตร
ใช้เวลาบิน ๑ ชั่วโมง ๒๐ นาที เหมือนระยะทาง กรุงเทพฯ-เชียงใหม่
ท่านกันซู่ (ขวาสุด) ประธานสภามณฑลกวางตี้ มารับที่สนามบิน

ท่านกันซู่ (ขวาสุด)

ท่านกันขู่ อายุมากประมาณ ๘๐ ปี เดินทางจากหนานหนิง เมืองหลวง
ของมณฑลกว๋างสี มารับที่กู่ยหลิน ใช้เวลาเดินทาง ๘ ชั่วโมง เวลากลับ
ต้องใช้เวลาอีก ๘ ชั่วโมง ขณะที่ในสมัยนั้นถนนยังมีสภาพไม่ดี ต้องขอขอบคุณ
ในน้ำใจของท่านที่คงจะเดินทางมาด้วยความลำบากไม่ใช่น้อย

ท่านกันขู่ ประธานสภามณฑลกว๋างสี มีประชากรทั้งสิ้น ๓๐ ล้านคน
เป็น “ไท เผ่าจ้วง” ประมาณ ๑๒ ล้านคน

เข้าพักที่ Rong Wu Hotel

ห้องพัก ที่พัก และห้องน้ำชั้นดีเยี่ยม

คืนนั้นท่านกันขู่จัดเลี้ยงให้ที่ห้องรับรองในโรงแรม

โต๊ะอาหารตกแต่งอย่างสวยงาม มีโถแก้วใส่ปลาเงิน-ปลาทอง

ท่านกันซู่ กล่าวต้อนรับคณะรัฐสภาไทย

ผมได้กล่าวตอบโดยพูดสรุปว่ามิตรภาพของพวกเราเปรียบเสมือน “ปลาเงิน-ปลาทอง ในอ่างแก้วใบเดียวกัน” ดังที่ตกแต่งอยู่กลางโต๊ะอาหารนี้ อันแสดงถึงมิตรภาพที่แนบแน่น มั่นคงระหว่างกัน” พวกคณะเจ้าภาพชอบใจมาก

การแลกเปลี่ยนของขวัญ

อาหารที่จัดเลี้ยงวันนี้มี อาหารพิเศษคือ กบฏเขาทอด อร่อยดี
ในโต๊ะอาหารได้พูดคุยกันเป็นภาษาไทยสนุกมาก

ท่านกันซู่ บอกว่า ท่านเป็นคนไทเผ่าจ้วง ชื่อ **กันซู่** แปลเป็นภาษาไทย
ตรง ๆ ว่า **หวาน ขม ท่านเล่าว่า**พวกผู้เฒ่ายังพอพูดภาษาไทยได้
แต่การถ่ายทอดลำบาก เพราะไม่มีตัวอักษร

ภาษาไทยของเรามีตัวอักษรแปดร้อยกว่าปีมาแล้ว ในสมัยพ่อขุน
รามคำแหง จากการพูดคุยกันสังเกตว่าภาษาไทยของชาวจ้วงเป็นภาษา
ค่อนไปทางภาษาเหนือ ตรงไปตรงมา เช่น **เครื่องแต่งกาย** **ท่อนบน**เรียกว่า
เสื้อ **ท่อนล่าง**คือ **ผ้า** **ควายไถนา** พูดว่า **ควายถนา**

บ้านคือ **เรือน** ลักษณะเป็นเรือนใต้ถุนสูง

ใช้**ผ้าชะม้า**เหมือนบ้านเรา

ภรรยา เรียกว่า **แม่เฒ่า**

ลูกชาย คือ **ลูกท้าว**

ลูกผู้หญิง คือ **ลูกสาว**

น้ำพริก เรียก **น้ำพริก**เหมือนกัน กิน**น้ำพริก**กับ**ข้าวเหนียว**

ตะเกียบ ใช้คำว่า **ไม้คู่กัน**

ยังไม่มีคำว่า**ช้อน-ส้อม** เพราะรับประทานอาหารจะใช้มือเปิบ

คำว่า**ขอบคุณ**คนไทยเผ่าจ้วงพูดว่า **ขอบมิ่ง** หรือ**กุขอบมิ่ง**

คำนี้คณะคนไทยมีความกระดากที่จะพูดเพราะเป็นคำหยาบ

ม.ล.ตรีทศยุทธ เทวกุล พยายามจะพูดให้สุภาพ จึงเติมไปเต็มที่ว่า

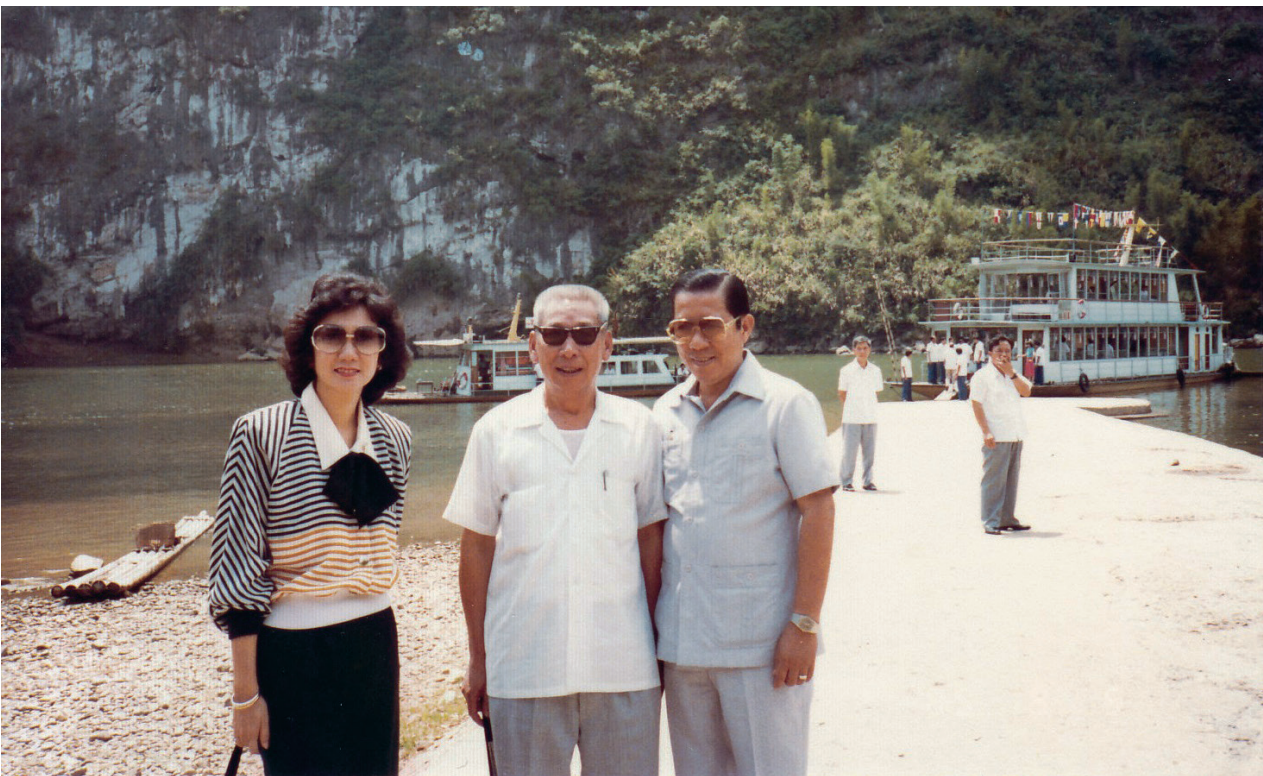
“**กุขอบมิ่ง...ครับผม**”

ภาษานี้ใช้มากกว่า ๓,๐๐๐ ปีแล้ว ใช้เป็นภาษาพูดไม่มีตัวอักษร

เราพูดคุยภาษาไทยกันรู้เรื่อง ทำให้เกิดความสนิทสนมมากเหมือนพูดคุย
คุยอยู่ในเมืองไทยด้วยกัน

ถ้ำขลุ่ยย้อ (Reed Flute Cave) ๕๕

เป็นที่ท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงของเมืองกุ้ยหลิน เราได้ลงเรือไปตามแม่น้ำหลีเจียง ประมาณ ๑๕ นาทีไปทางตะวันตกเฉียงใต้ ลงเรือที่ Yanti Village

โถงภายในถ้ำกว้างมาก

ระหว่างทางมีภูเขาสลับซับซ้อนกันสวยมากที่สุดที่จะบรรยาย แม่น้ำ
ไม่ลึก น้ำใส มีเด็กนำควายหลายตัวมากินน้ำ เหมือนเมืองไทย

ความสวยงามของภูเขาเหมือนบริเวณเมืองพังงาของเรา แต่เมืองพังงา
ตั้งอยู่ริมทะเล เมืองกุ้ยหลินตั้งอยู่ริมแม่น้ำ

กุ้ยหลิน มีสิ่งที่น่าสนใจคือ อากาศเย็นสบาย
ผู้คนอัธยาศัยดี น่ารัก

มีต้นไม้ชนิดหนึ่งเรียกว่า ต้นกุ้ยฮัว ดอกกุ้ยฮัวนี้
ใช้ทำเหล้าประจำเมืองเป็นที่นิยมดื่มกันมาก

เหล้ากุ้ยฮัว หอมหวานอร่อย นิยมใช้ดื่มเป็น
เหล้าหลังอาหาร

ดอกกุ้ยฮัว

ในระหว่างนั่งเรือทางเจ้าภาพบอกว่า เมื่อถึงก๊วยหลิน ล่องแม่น้ำหลีเจียงแล้ว ทุกคนจะมีอารมณ์ กวี มีการแต่งกลอนทุกคณะ เมื่อคราวที่สมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอ กรมหลวงนราธิวาสราชนครินทร์ ประทับเรือล่องแม่น้ำหลีเจียงได้ทรงกลอนเป็นภาษาอังกฤษ ความว่า “ฝนตกตลอดทาง เลยค้นหาความสวยงามของก๊วยหลินไม่พบ”

มีผู้ส่งกระดาษและปากกามาให้ ผมก็สนุกเลยเขียนกลอนเป็นกลอนแปด โดยเก็บธรรมชาติที่โดดเด่นของก๊วยหลินไว้ทั้งหมด

“เขาสวย น้ำใส หินงาม ถ้ำแปลก” Green Hills - Clean Water - Charming rocks - Fantastic Cave) ผมใช้เวลา ๕-๑๐ นาที แต่งกลอนพอขึ้นบกลม้าแปลเป็นภาษาจีน และออกอากาศทางวิทยุทันที

กั๊ยหลิน	ถิ่นสวรรค์	เทพสรรสร้าง
ตลอดทาง	มหัศจรรย์	หันทางไหน
เขาสวย	เป็นชั้นฉัตร	ดูถัดไป
เงาน้ำใส	เด็กลงเล่น	น่าเอ็นดู
แกมยังมี	ถ้าแปลก	หินแยกโค้ง
มีห้องโถง	ประชุมสภา	ก็ยั้งได้
มีหินย่อย	หินงอก	งามวิไล
พวกเขาไทย	ตื่นใจ	กันทุกคน
หินกึ่งาม	มีน้ำใจ	ไทยเผ่าจ้วง
อยู่ที่เมือง	กวงสี	ที่กว้างใหญ่
พวกเราล้วน	เป็นคน	ชนเผ่าไทย
แม้อยู่ไกล	ใจคะนึง	คิดถึงกัน
ใครจะคิด	สักนิด	มิตรภาพ
แสนซึ้งซาบ	จีน-ไทย	ที่หมายมั่น
มवलชน	หากมีจิต	คิดผูกพัน
แม้เนหากัน	ไม่อาจขวาง	ทางไมตรี

เมื่อขึ้นจากเรือล่องแม่น้ำหลิเจียงก็ตรงไปสนามบิน เพื่อเดินทางต่อไปยังกวางโจว

การรำลาที่สนามบินสร้างความประทับใจมาก โดยเฉพาะคุณหญิงมณฑินี และท่านกันซู่

คุณหญิงถามว่า “คิดถึง” ตรงกับคำว่าอะไร ท่านกันซู่ตอบว่า “ใจติด” แล้ว “ลาก่อน” ตรงกับคำว่าอะไร ท่านกันซู่ตอบว่า “ใจหาย”

คำนี้เรียกน้ำตากันได้พอสมควร

ท่านกันชุน้ำตากลเมื่อต้องจากมิตรชาวไทย

“ลาก่อน - ใจหาย”

การโบกมือลาที่สนามบินเป็นการอำลาชั่วชีวิต
เพราะทราบต่อมามากกว่าท่านได้เสียชีวิตไป
โดยเราไม่มีโอกาสกลับไปเยี่ยมเยียนพบกันอีก
ตามที่ได้สัญญาไว้

“ใจติด - คิดถึง”

'85 8 5

ກວາງໂຈວ (ມະນຸດກວາງຕັ້ງ)

เดินทางจากกั๊ยหลิน-กวางโจว ระยะทาง ๔๒๐ กิโลเมตร ด้วยเครื่องบินพิเศษ ใช้เวลาเดินทางประมาณ ๔๐ นาที

เครื่องบินถึงกวางโจว เนื่องจากเป็นเมืองสุดท้ายที่ได้รับบริการจากเครื่องบินพิเศษ ทำให้คณะของเรามีความคุ้นเคยกับนักบิน และพนักงานประจำเครื่องพอควร เพราะอยู่กับคณะของเราตลอดเวลา เมื่อลงไปชมสถานที่ต่างๆ ก็ติดตามไปด้วยกัน

เข้าพักที่โรงแรม White Swan ชั้น ๒๕ ริมแม่น้ำทิวทัศน์สวยงามมาก

วันรุ่งขึ้นไปชมโรงงานทำเซรามิค

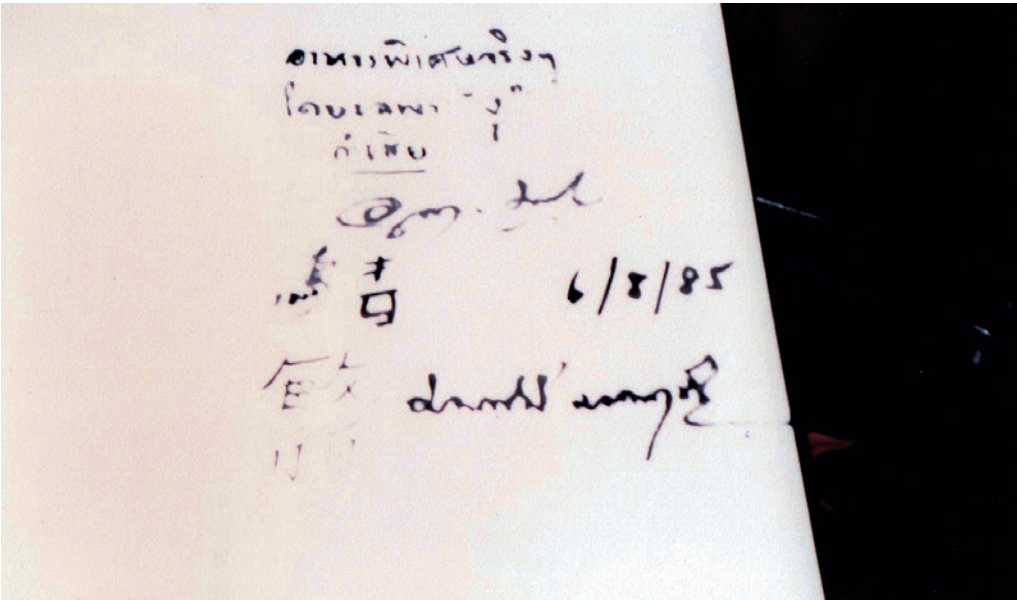
ขณะไปชมโรงงานทำเซรามิค

เวลาค่ำ เลี้ยงรับรองที่ภัตตาคาร Panxi Restaurant โดยท่าน ประธานหัวเทียน
เป็นคนแต่ใจมาจากซัวเถา พร้อมกับมาตาม ฮวง อิง เหม็ง และคณะ

อาหารทุกจานอร่อยมาก โดยเฉพาะ “ซูป” เมื่อหมดถ้วยแล้ว พนักงานจะเอามาเติมตามที่ทุกคนต้องการ แต่ถามว่าซูปอะไร พอรู้ว่าเป็น “ซูปงู” ต่างวางช้อนหมดไม่ขอเติม เหลือผมเพียงคนเดียวที่ยังขอเติม

๗ สิงหาคม ๒๕๒๘

ออกจากโรงแรม White Swan ไปสถานีรถไฟกวางโจว ระยะทางจาก กวางโจว - เซินเจิ้น (Shen Zhen) ๑๔๖ กิโลเมตร ใช้เวลา ๒ ชั่วโมง ๔๓ นาที เป็นขบวนรถไฟพิเศษ สะอาดดี

ร่าลานายพลต้วน ชื่อเต็มของท่านคือ ต้วนฉวน
สมาชิกคณะกรรมการประจำสมัชชา เทียบเท่ารัฐมนตรีช่วยว่าการ

ในขบวนรถไฟกับคุณบังอร อิมโสภา เลขาธิการรัฐสภา

ถึงเซ็นเจิ้น พักที่เรือนรับรอง

นายขุนเสี่ยวฉี ผู้อำนวยการคณะ

นายเลี้ยซันลี (เลื้อขาว) เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย (security) ของคณะ

กงสุลไทยประจำเซินเจิ้น คุณสุพจน์ จงสงวน
เป็นเพื่อนนิติศาสตร์ ธรรมศาสตร์ รุ่น ๙๘ มาต้อนรับ

เยี่ยมชมโรงงาน เจียไต่อาหารสัตว์ (ซีพี) เป็นบริษัท ร่วมทุนไทยกับต่างประเทศ

ขวามือ คุณสุพจน์ จงสงวน กงสุลไทยประจำฮ่องกง

ในปี พ.ศ. ๒๕๒๘ นั้น
บริษัทเจียไต๋มีโรงงานต่างๆ ๔ แห่งในมณฑลกว่างตุง
เซ็นเจิ้น เปิดปี ๑๙๘๓
ซัวเถา เปิดปี ๑๙๘๔
กว่างโจว จะเปิดปี ๑๙๘๖
จูไท (ติดกับมาเก๊า) โครงการกำลังจะแล้วเสร็จ ผลิตอาหารสัตว์ เปิด
ไถ่ หมู
เลี้ยงไก่ไข่ และไก่เนื้อ ๖ ล้านตัวต่อปี
เลี้ยงหมู คนงานทั้งหมด ๒๘๓ คน
ฝ่ายไทยส่งผู้เชี่ยวชาญมาประจำ ๑๕ คน
ฝ่ายฮ่องกง มีผู้เชี่ยวชาญ ๑๕ คน
ต่อไปดูโรงงานผลิตกระดาษ เป็นการร่วมทุนระหว่างญี่ปุ่น จีน ไทย
(โดยนายเกียรติ ศรีเฟื่องฟุ้ง) ที่ยังสร้างไม่เสร็จ

รองนายกรัฐมนตรีจัดเลี้ยงที่ หยาหยวน International Hotel

เมื่อกลับถึงโรงแรมที่พัก
วิทยุปักกิ่งขอสัมภาษณ์
ลาคณะครั้งสุดท้ายที่ Man Kam Jo (หมั่น กำ ไต่) เป็น Check Point
ข้ามไปฮ่องกง

คณะผู้แทนรัฐสภาไทยขึ้นเครื่อง Air Bus TG๖๑๑ กลับประเทศไทย
ถึงสนามบินดอนเมืองโดยสวัสดิภาพ

นายพลต๋วนฉวนเดินทางเพื่อมาส่งและลากันที่ Check point ของเซินเจิ้น

สรุปการเยือนสาธารณรัฐประชาชนจีน

ดร.อุกฤษ มงคลนาวิน

ลำดับแรกต้องขอชื่นชมต่อการรับรองของฝ่ายจีน ซึ่งจัดเตรียมการต้อนรับคณะผู้แทนสภาไทยอย่างดี อย่างรอบคอบ ให้ความสำคัญกับคณะผู้แทนไทยอย่างมาก

โดยจัดให้คณะผู้แทนสภาไทย ได้มีโอกาสเข้าเยี่ยมคารวะ ผู้นำสูงสุดของจีน คือ ท่านเติ้งเสี่ยวผิง, ประธานสภาประชาชนท่านผิงเจิน, นายกรัฐมนตรี ท่านจ้าวจื่อหยาง ในวันเดียวกันเป็นการให้เข้าเยี่ยมคารวะเป็นกรณีพิเศษมาก เพราะในช่วงดังกล่าวเป็นเวลาพักผ่อนของผู้นำระดับสูงที่ไปได้เหอ และโดยหลักการจะไม่มีกรับแขกต่างประเทศ

สิ่งที่ประทับใจในการพบปะพูดคุยกับผู้นำระดับสูงสุดของจีนทั้ง ๓ ท่าน เป็นไปด้วยความเข้าใจกันและด้วยความอบอุ่น

ทั้ง ๓ ท่านให้เวลาการต้อนรับนานพอควร

ได้มีการพูดคุยเรื่องภาษาและวัฒนธรรมซึ่งประเทศไทยได้มีการพัฒนา โดยการประดิษฐ์ตัวอักษรไทยขึ้นเมื่อแปดร้อยกว่าปีมาแล้ว ทำให้มีการพัฒนาต่อไปโดยนัยสำคัญอีกหลายด้าน โดยเฉพาะด้านพิมพ์ดีดซึ่งไทยได้คิดค้นพิมพ์ดีดภาษาไทยได้นานแล้ว โดยเฉพาะการคิดค้นเรื่องพยัญชนะและอักขระที่มีความชาญฉลาดและอาจกล่าวได้ว่า

ภาษาไทยสามารถเขียนหนังสือตามภาษาที่ออกเสียงได้ทั้งหมดซึ่งหลายๆ ประเทศทำไม่ได้

วัฒนธรรมที่ทันสมัยที่สุดของไทยที่มีคุณค่าเป็นเอกลักษณ์สำคัญที่สุดอย่างหนึ่ง คือการคิดเรื่องการจัดตั้ง “นามสกุล” โดยพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว ทำให้มีการแตกต่างทั้งเรื่องชื่อและนามสกุลอย่างชัดเจน

บรรยากาศในการเยือนประเทศจีนครั้งนี้เป็นการเยี่ยมเยือนระหว่างพี่น้องกัน โดยมีการย้ำในการพบปะและปราศรัยทุกครั้งและทุกสถานที่ว่า “จีนไทยไม่ใช่อื่นไกลพี่น้องกัน”

การจัดเตรียมเครื่องบินพิเศษ เฉพาะคณะของเรา เป็นพาหนะในการเดินทาง ในช่วงเวลาที่เดินทางภายในประเทศตลอดการเดินทาง เริ่มจากกรุงเทพฯ-ไปไต้หวัน-เซี่ยงไฮ้-ยูนนาน จนถึงกวางโจวเป็นระยะทาง ๕,๙๐๐ กิโลเมตร

การจัดคณะเจ้าหน้าที่อำนวยความสะดวก นอกจากมีสมาชิกสภาคนสำคัญ “นายพลต้วน” แล้วยังมี ชุนเสี่ยวยู เป็นผู้ทำหน้าที่เลขานุการคณะที่มีประสิทธิภาพสูงและเป็นเจ้าหน้าที่ระดับอธิบดี

เจ้าหน้าที่ฝ่ายจีนที่ทำหน้าที่ต้อนรับคณะผู้มาเยือนทุกประเทศและทุกคน เมื่อเสร็จสิ้นการเยือนมักจะมีคำมั่นว่าจะเชิญคณะเจ้าหน้าที่ฝ่ายจีนไปเยี่ยมประเทศเป็นการตอบแทนแต่ตลอดเวลาหลายปี เจ้าหน้าที่ฝ่ายต้อนรับของจีนไม่เคยได้รับการเชิญมาเยือนไทยตามที่ได้พูดไว้เลย

สำหรับคณะรัฐสภาไทยชุดนี้ ได้รักษาคำสัญญาโดยการเชิญคณะเจ้าหน้าที่ของสภาจีนรวมทั้ง “ล่าม” ประมาณ ๑๒ คน มาเที่ยวประเทศไทยยกเว้น “เสียนซินลี่” ซึ่งไปทำงานที่ฮ่องกง การปฏิบัติของสภาไทยครั้งนี้ เป็นที่ชื่นชมยินดีนอกจากคณะเจ้าหน้าที่แล้ว ผู้นำระดับสูงได้รับทราบและมีความยินดีมาก

ทางการจีนให้สื่อมวลชนจัดทำและเสนอข่าวตลอดเวลา โดยเฉพาะการเสนอข่าวของหนังสือพิมพ์ “ซินหัว” เมื่อวันที่เข้าเยี่ยมคารวะเป็นการเสนอข่าวเต็มหน้า นอกจากนี้ มีการขอสัมภาษณ์โดยสถานีวิทยุปักกิ่ง ในวันสุดท้ายที่จบการเยือนประเทศจีน สถานีวิทยุท้องถิ่นก็มีการนำเสนอข่าวเป็นระยะๆ

สรุปการเยือนประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีนครั้งนี้ ได้รับผลสำเร็จในการกระชับและเพิ่มพูนความสัมพันธ์ฉันพี่น้องอย่างดียิ่งเยี่ยม คณะผู้แทนรัฐสภาไทยจะขอจารึกความสำเร็จครั้งนี้ไว้เป็นประวัติศาสตร์ความสัมพันธ์ทั้งสองประเทศระดับรัฐสภาต่อไป

รายงานการเยือนจีนของ ดร.อุกฤษ มงคลนาวิน

ประธานรัฐสภาแห่งราชอาณาจักรไทยและคณะ

(๒๕ กรกฎาคม ๒๕๒๘ - ๘ สิงหาคม ๒๕๒๘)

จัดทำโดย สถานเอกอัครราชทูตไทย ณ กรุงปักกิ่ง
เพื่อส่งให้กระทรวงการต่างประเทศ

เมื่อวันที่ ๒๘ กรกฎาคม ศกนี้ คณะผู้แทนรัฐสภาไทยซึ่งอยู่ในระหว่างการเยือนสาธารณรัฐประชาชนจีนอย่างเป็นทางการ ตามคำเชิญของ ฯพณฯ นายเผิงเจิน ประธานรัฐสภาจีน ได้หารือแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับคณะผู้นำของรัฐสภาจีน ฯพณฯ ดร. อุกฤษ มงคลนาวิน ประธานรัฐสภาและหัวหน้าคณะผู้แทนไทย ได้เสนอให้รัฐสภาของไทยและจีนร่วมกันพิจารณาแสวงหาช่องทางในการส่งเสริม และขยายขอบเขตความสัมพันธ์ทวิภาคีในด้านต่างๆ ให้กว้างขวางยิ่งขึ้น เพื่อผลประโยชน์ร่วมกัน ของประเทศและประชาชนของราชอาณาจักรไทยและสาธารณรัฐประชาชนจีน

คณะผู้นำของรัฐสภาทั้งสองฝ่าย ได้ตกลงที่จะแลกเปลี่ยนการเยือนระหว่างกันเป็นประจำ เพื่อร่วมกันพิจารณามาตรการต่างๆ ในอันที่จะขยายขอบเขตและรูปแบบใหม่ๆ ของความสัมพันธ์ด้านเศรษฐกิจ และการค้าระหว่างไทย-จีน เพื่อเสนอแนะให้รัฐบาลของทั้งสองฝ่ายพิจารณาต่อไป

โดยที่ฝ่ายจีนได้ชี้แจงว่า ในระยะ ๔-๕ ปี จนถึงปัจจุบัน ผลผลิตทางเกษตรของจีน ได้เพิ่มมากขึ้นจนเกินความต้องการภายในประเทศ และจำเป็นต้องจำหน่ายผลิตผลบางอย่างในตลาดต่างประเทศด้วยตามสภาพการณ์ในปัจจุบัน ทำให้จีนจำเป็นต้องยุติ หรือลดจำนวนการสั่งซื้อสินค้า เกษตรกรรมที่เคยซื้อขายกันอยู่บางประเภทของไทย ประธานรัฐสภาไทยจึงได้เสนอให้ฝ่ายจีนพิจารณานำเข้าผลไม้ไทย เพื่อทดแทนการนำเข้าสินค้าเกษตรกรรม

บางชนิดของไทย ซึ่ง ฯพณฯ นายอู่chieะเจียน รัฐมนตรีว่าการต่างประเทศจีน ได้ตกลงในหลักการกับ ฯพณฯ พลอากาศเอก สิทธิ เศวตศิลา รัฐมนตรีว่าการต่างประเทศไทย เมื่อปลายเดือนมิถุนายนที่ผ่านมา แต่ยังมีอุปสรรคบางประการ **ประธานรัฐสภาไทยจึงได้เสนอแนะให้มีการลดอัตราภาษีศุลกากรสำหรับผลไม้ไทย ฯพณฯ เย่เฟย รองประธานรัฐสภาจีน และคณะผู้นำรัฐสภาจีนเห็นชอบด้วยและเสนอให้เจ้าหน้าที่และผู้เชี่ยวชาญเรื่องผลไม้ของไทย-จีนพบปะหารือทำความเข้าใจในรายละเอียดเกี่ยวกับผลไม้ไทยแต่ละประเภทที่จะนำเข้า โดยฝ่ายรัฐสภาจีนจะเสนอเรื่องนี้ให้รัฐบาลจีนพิจารณาดำเนินการต่อไป ทั้งนี้ ผู้นำรัฐสภาจีนยังได้แสดงความเห็นว่า ประชาชนจีนน่าจะชอบบริโภคผลไม้ไทยหลายชนิด เช่น ส้มเขียวหวาน ส้มแซ้ง มะม่วง และสัปรส**

ต่อมาในคำวันเดียวกัน คณะรัฐสภาจีนได้จัดงานเลี้ยงต้อนรับเป็นเกียรติแก่คณะผู้แทนรัฐสภาไทย หัวหน้าคณะทั้งสองฝ่ายได้กล่าวคำปราศรัยยืนยันเจตนาที่จะติดต่อกันเป็นประจำ เพื่อช่วยเหลือสนับสนุนการดำเนินการของภาครัฐบาลในการส่งเสริมและขยายขอบเขตความสัมพันธ์ไทย - จีน ในด้านต่างๆ ประธานรัฐสภาไทยยังได้กล่าวเสนอเพิ่มเติมให้ทั้งสองฝ่ายไทยและจีนร่วมมือกันในด้านการค้าเพิ่มเติมอีกชั้นหนึ่ง คือ พยายามหลีกเลี่ยงการแข่งขันตัดราคาขายสินค้าประเภทเดียวกันในตลาดต่างประเทศ

อนึ่ง ความริเริ่มและลู่ทางในการจำหน่ายผลไม้ไทยในประเทศจีนเป็นครั้งแรก ได้มีความคืบหน้าเพิ่มเติม คือ เมื่อวันที่ ๒๗ กรกฎาคมศกนี้ คณะผู้แทนการค้าไทย นำโดย รองอธิบดีการค้าต่างประเทศ และคณะผู้แทนการค้าจีน ซึ่งกำลังเจรจาซื้อขายสินค้าระหว่างกันที่กรุงปักกิ่ง ได้เห็นชอบด้วยกับข้อเสนอของฝ่ายรัฐสภาไทย - จีน และได้ตกลงกันอย่างไม่เป็นทางการว่า ฝ่ายจีนยินดีรับคำเชิญมาปรึกษาหารือเกี่ยวกับ เรื่องผลไม้ไทยที่ประเทศไทยในเร็ว ๆ นี้ เพื่อร่วมกันสำรวจข้อมูลและหารือในเงื่อนไขรายละเอียดต่างๆ

เพื่อให้สามารถส่งผลไม้ไทยไปยังประเทศจีนได้โดยเร็ว และต่อมาเมื่อวันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๖๓ ดร. กมล ทองธรรมชาติ รัฐมนตรีว่าการประจำสำนักนายกรัฐมนตรี ก็ได้ยกเรื่องนี้ขึ้นหารือเพิ่มเติมกับรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเศรษฐกิจสัมพันธ์และการค้าต่างประเทศจีนที่กรุงปักกิ่ง ซึ่งฝ่ายจีนได้แจ้งว่าจะพยายามลดภาษีศุลกากรสำหรับผลไม้ไทย และเสนอให้พิจารณาเรื่องผลไม้ไทยอย่างจริงจังในที่ประชุมคณะกรรมการร่วมทางเศรษฐกิจไทย - จีน ซึ่งกำหนดจะประชุมกันครั้งแรกที่กรุงเทพฯ ประมาณเดือนพฤศจิกายนนี้

เมื่อวันที่ ๓๐ กรกฎาคม ๒๕๖๓ ประธานรัฐสภาไทย และคณะได้พบปะหารือกับบรรดาผู้นำจีน ที่เมือง “เป่ต้าเหอ” สรุปประเด็นได้ดังนี้ :

การหารือกับ ๒๕๖๓ เต็ง เสี่ยว ผิง ประธานคณะกรรมการที่ปรึกษาของพรรคคอมมิวนิสต์จีนและประธานคณะกรรมการทหารของพรรคและของสมัชชาประชาชนแห่งชาติระหว่าง ๐๙.๐๐ - ๑๐.๐๐ น

๒๕๖๓ เต็ง เสี่ยว ผิง ได้กล่าวว่าในรอบ ๑๐ ปีที่มีความสัมพันธ์ทางการทูตระหว่างกันได้มีการเยือนและติดต่อกันระหว่างผู้นำรัฐสภาและรัฐบาลไทย-จีน บ่อยครั้งแสดงถึงมิตรภาพอันสนิทแน่นแฟ้นระหว่างประเทศทั้งสอง ตั้งแต่ต้นจนถึงระดับประชาชน รัฐบาลไทยกับรัฐบาลจีนได้ร่วมมือกัน เพื่อสันติภาพในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ การเยือนของคณะผู้แทนรัฐสภาไทยจะช่วยส่งเสริมมิตรภาพและความเข้าใจระหว่างกันยิ่งขึ้น

๒๕๖๓ เต็ง เสี่ยว ผิง ได้ชี้แจงนโยบายพัฒนาประเทศและสภาพความก้าวหน้าทางเศรษฐกิจจีนในปัจจุบัน และว่าในการพัฒนา และปฏิรูประบบเศรษฐกิจของจีนอาจจะประสบกับอุปสรรคบ้าง แต่ก็เชื่อมั่นว่าจีนจะบรรลุเป้าหมายตามนโยบายที่ทันสมัยภายในกำหนดเวลา คือ ค.ศ. ๒๐๐๐ อย่างแน่นอนในขณะที่จีนมีอนาคตในการพัฒนาประเทศ ก็ทราบว่าประเทศไทยก็มีอนาคตในเรื่องนี้ และประสบความสำเร็จเช่นเดียวกับจีน

ฯพณฯ ดร. อุกฤษ มงคลนาวิน แสดงความเห็นว่ สภาพเศรษฐกิจของไไทยกับจีนมีลักษณะเหมือนกัน ไไทยกับจีนต่างก็เป็ประเทศไทยเกษตรกรรมมีเกษตรกรถึง ๘๐ เปอร์เซนต์ ของประชากรประเทศไทยเองก็กำลังพัฒนาทางเกษตร อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี เช่นเดียวกับจีน คณะผู้แทนรัฐสภาไไทย จึงประสงค์จะศึกษาวิธีการและประสบการณ์ของจีนเพื่อประโยชน์ในการพิจารณาแผนพัฒนาประเทศไทยด้วย

ฯพณฯ เต็ง เสี่ยว ผิง เห็นพ้องด้วยว่ ทั้งไไทยและจีนควรศึกษาแลกเปลี่ยนประสบการณ์ของแต่ละฝ่าย และร่วมมือกันเพื่อผลประโยชน์ของสองฝ่าย

การหารือกับ ฯพณฯ ผิงเจิน ประธานคณะกรรมการประจำของสมัชชาประชาชนแห่งชาติ (ประธานรัฐสภาจีน) ระหว่างเวลา ๑๑.๐๐ - ๑๒.๔๐ น.

ฯพณฯ ผิงเจิน ได้ชี้แจงนโยบายและการดำเนินการพัฒนาเศรษฐกิจของจีนและความสัมพันธ์ในด้านต่างๆ ระหว่างประเทศไทยกับจีน

ฯพณฯ ประธานรัฐสภาไไทยกับ ฯพณฯ ประธานรัฐสภาจีน ได้หารือแลกเปลี่ยนทัศนะเกี่ยวกับสภาพการณ์ระหว่างประเทศ และความร่วมมือสนับสนุนซึ่งกันและกันระหว่างรัฐสภาไไทยกับจีน ในความพยายาม**เพื่อรักษาสันติภาพในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ทั้งสองฝ่าย** ต่างเห็นพ้องกันว่ ไไทยกับจีนมีวัตถุประสงค์และนโยบายที่สอดคล้องกัน เกี่ยวกับเรื่องนี้และควรจะร่วมมือกันต่อไป เพื่อผลประโยชน์วัฒนธรรมของทั้งสองประเทศและของประชาชนทั่วโลกซึ่งมีสองประการ คือ การพัฒนาเศรษฐกิจของตนเองและการพิทักษ์สันติภาพของโลก การที่ ฯพณฯ เต็งเสี่ยวผิงได้กล่าวว่ ไไทย - จีนมีความสัมพันธ์อย่างสนิทสนมทั้งในระดับรัฐบาลและประชาชนนั้น ถือได้ว่ เป็นการกล่าวแทนรัฐสภาและประชาชนจีนด้วย

ต่อคำถามของ ฯพณฯ ผิงเจิน ที่ว่าฝ่ายไทยประสงค์จะขอให้ฝ่ายจีนช่วยเหลือร่วมมือ-ในเรื่องใดบ้างหรือไม่ ฯพณฯ ประธานรัฐสภาไทยได้ตอบว่า การมาเยือนจีนครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ที่จะทำความรู้จักคุ้นเคยกับผู้นำจีน เพื่อประโยชน์ในการส่งเสริมความสัมพันธ์และความเข้าใจอันดีระหว่างไทย - จีนมิได้มีเจตนาที่จะขอร้องในเรื่องใด โดยเฉพาะคณะผู้แทนไทย ประสงค์ที่จะให้ทั้งฝ่ายไทยและจีนปฏิบัติต่อกันอย่างมิตรและมีความจริงใจต่อกันตลอดไปซึ่งในฐานะมิตรสนิทหากฝ่ายใดมีเรื่องที่จะขอความช่วยเหลือจากอีกฝ่ายหนึ่งก็ย่อมสามารถที่จะพูดจากันได้ง่าย

ฯพณฯ ประธานรัฐสภาไทย ได้สรุปผลการหารือและเห็นชอบร่วมกันของคณะผู้แทนรัฐสภาไทยกับจีน เกี่ยวกับบทบาทของรัฐสภาทั้งสองในการร่วมกันพิจารณาเสนอความเห็นเกี่ยวกับลู่ทางและมาตรการใหม่ๆ ที่มีผลในทางปฏิบัติ เพื่อส่งเสริมเศรษฐกิจการค้าไทย - จีน ซึ่งก็ปรากฏว่าได้มีผลคืบหน้าหลังจากการหารือแล้ว

๔.๕ ประธานสภามณฑลกวางตุ้ง และนายกเทศมนตรีเมืองเซินเจิ้น ได้ยืนยันที่จะส่งเสริมเศรษฐกิจการค้าไทย-จีนคณะผู้แทนรัฐสภาไทยได้เยี่ยมชมโรงงานผลิตรถยนต์มอร์เตอร์ไซค์เที่ยวเมืองเซียงไฮ้ และโรงงานผลิตอาหารสัตว์ที่เมืองเซินเจิ้น ซึ่งเป็นการลงทุนร่วมระหว่างฝ่ายจีนกับบริษัทในเครือเจริญโภคภัณฑ์

๔.๖ ฝ่ายจีนได้ให้การต้อนรับคณะผู้แทนไทยเป็นอย่างดี โดยได้จัดให้พบกับ ฯพณฯ เต็งเสี่ยวผิง ตามความประสงค์ของคณะผู้แทนไทยระหว่างที่อยู่กรุงปักกิ่งและยังได้จัดให้นายต้วนฉวน สมาชิกคณะกรรมการประจำสมัชชาประชาชนแห่งชาติจีน (มีตำแหน่งเทียบเท่ากับรัฐมนตรีช่วยว่าการ) พร้อมกับสื่อมวลชนอีก ๔ คน ติดตามอำนวยความสะดวกและเผยแพร่ข่าวการเยือนของคณะเป็นประจำทุกวันในระหว่างการเยือน

๕. ข้อสังเกต

ฝ่ายจีนได้ต้อนรับและให้เกียรติแก่คณะผู้แทนรัฐสภาชุดนี้เป็นอย่างมาก ได้หารือในเรื่องที่มีสาระสำคัญอีกหลายเรื่องนอกจากนั้นนายเต็งเสี่ยวผิงก็ได้ชี้แจงนโยบายปฏิรูปเศรษฐกิจของจีนเพื่อให้สื่อมวลชนจีนเผยแพร่ซึ่งปกตินายเต็งจะกล่าวเรื่องนี้เพื่อผลทางประชาสัมพันธ์ผ่านคณะผู้แทนระดับสูงของสหรัฐและญี่ปุ่น

เช่น อึ้งในการสนทนาหารือกับฝ่ายจีนประธานรัฐสภาไทยประสงค์จะแสดงท่าทีในเรื่องต่างๆ ให้สอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาลไทยและสืบต่อจากการหารือในครั้งก่อนๆ ของผู้นำฝ่ายไทยเพื่อให้ฝ่ายจีนเห็นว่าฝ่ายไทยมีท่าทีเป็นเอกภาพและต่อเนื่อง

สถานเอกอัครราชทูตจึงได้สรุปภูมิหลังข้อมูลเกี่ยวกับความสัมพันธ์ไทย-จีนและประเด็นที่ฝ่ายไทยรวมทั้งที่ ฯพณฯ รัฐมนตรีว่าการต่างประเทศเคยยกขึ้นหารือกับฝ่ายจีนโดยเฉพาะในด้านเศรษฐกิจเพื่อให้ทราบถึงความคืบหน้าและสถานะสุดท้ายของเรื่องต่างๆ และทุกครั้งที่มีการหารือกับฝ่ายจีนรองอธิบดีกรมเอเชียจนได้เข้าร่วมด้วยตลอดเวลา

ในโอกาสที่ได้พบหารือกับบรรดาผู้นำจีนดังกล่าวคณะผู้แทนรัฐสภาไทยได้มอบของที่ระลึกที่แสดงสัญลักษณ์ไทยรวมทั้งพระนิพนธ์ของสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารีเรื่อง “ย่าแดนมังกร” ภาคภาษาจีน รังนก ทุเรียน ข้าวหอมมะลิ เป็นต้น

รายนามคณะของ

ฯพณฯ ศาสตราจารย์ ดร. อุกฤษ มงคลนาวิน

ประธานรัฐสภา

ในการ เดินทางไปเยือนสาธารณรัฐประชาชนจีนอย่างเป็นทางการ

โดย เป็นแขกของ

สภาประชาชนแห่งชาติของสาธารณรัฐประชาชนจีน

ระหว่างวันที่ 25 กรกฎาคม ถึง 8 สิงหาคม 2528

.....

1. ฯพณฯ ศาสตราจารย์ ดร.อุกฤษ มงคลนาวิน - ประธานรัฐสภา
- ประธานวุฒิสภา
- เป็น หัวหน้าคณะ
 - คุณหญิง มณฑินี มงคลนาวิน
2. พลเอก สม ชัดพันธุ์ - รองประธานวุฒิสภา คนที่ 1
 - นางมยุรี ชัดพันธุ์
3. นายสมรรถ ศิริจันทร์ - รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่ 1
 - นางศรีประไพ ศิริจันทร์
4. นายชัชวาล อภิบาลศรี - สมาชิกวุฒิสภา และที่ปรึกษาประจำรัฐสภา
 - นางลักขณา อภิบาลศรี
5. หม่อมหลวง ศรีทศยุทธ เทวกุล - สมาชิกวุฒิสภา
6. นางสาวบังอร อัมโสภา - สมาชิกวุฒิสภา
 - เลขาธิการรัฐสภา
7. ดร.อภิชัย จันทรเสน - เลขานุการประธานรัฐสภา
 - เป็น เลขานุการหัวหน้าคณะฯ
8. พันเอก สุพิทย์ วรอุทัย - เลขานุการประจำรัฐสภา
 - เลขานุการรองประธานวุฒิสภา คนที่ 1
9. นายจินดา เจริญพรหม - ผู้ช่วยผู้อำนวยการกอง กองวิเทศสัมพันธ์
 สำนักงาน เลขาธิการรัฐสภา

- 10. นายสุชาติ อยู่ยอด - หัวหน้างานพิธีการชุด กองวิเทศสัมพันธ์
สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา
- 11. ร้อยตำรวจเอก พนา เจือเพชร - นายตำรวจติดตามประธานรัฐสภา
- 12. ร้อยตำรวจโท ฐิติราช หนองหารพิทักษ์ - นายตำรวจติดตามรองประธานสภา
ผู้แทนราษฎร คนที่ 1
- 13. นายสมนชาติ คุปตวาทิน - ช่างภาพ จากองค์การสื่อสารมวลชน
แห่งประเทศไทย

(1) ภัตตาหารเช้า : ข้าวต้มมัด/ข้าวเหนียว/ข้าวเหนียว/ส้ม ?

(2) ข้าวเย็น : ข้าวเหนียว/ข้าวเหนียว/ไม่เหนียว/ส้ม ?

(3) ข้าวเหนียวโดยชาวหรือทุกภาคในสถานศึกษา : ข้าวเหนียว/ข้าวเหนียว/
ส้ม/ส้ม/ไม่เหนียว/ส้ม ?

(4) อาหาร : ข้าวเหนียว/ข้าวเหนียว/ไม่เหนียว/ส้ม ?
น้ำตาล/นม/นม/ส้ม/ส้ม ?

- ข้าวเหนียว/ข้าวเหนียว/ส้ม ?

(5) ข้าวเหนียว : ข้าวเหนียว/ข้าวเหนียว/ไม่เหนียว/ส้ม ?

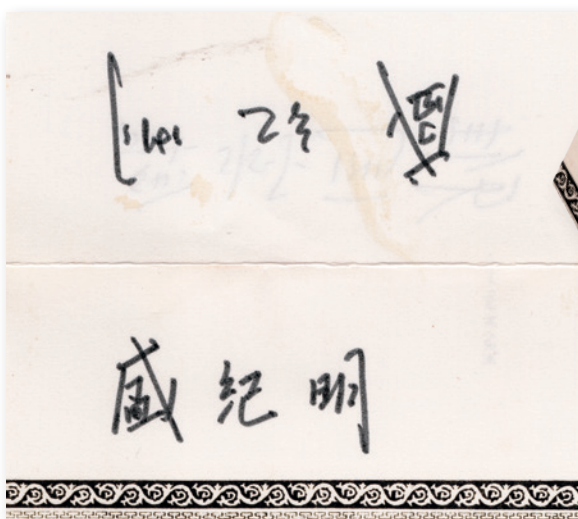
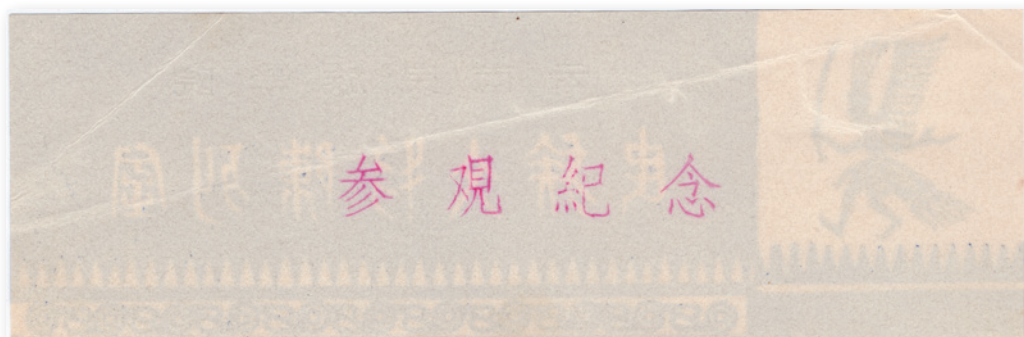
น้ำตาล/นม/นม/ส้ม/ส้ม ?

รายงาน
การเดินทางเยือนสาธารณรัฐประชาชนจีน

๒๕ กรกฎาคม - ๕ สิงหาคม ๒๕๖๕

๐๐๐๐๐

Shenzhen Special Economic Zone Development Co.

Gao Lin

Vice General Manager

2nd Floor, Luohu Building,
Jianshe Road, Shenzhen, China
Tel: 39250 Cable: 1455

广西壮族自治区
人民代表大会
常务委员会主任

甘

苦

地址：广西南宁
电话：二七〇二五

CHINA RADIO INTERNATIONAL
BANGKOK BUREAU

TIAN YIYUN
Chief Correspondent

Address: 17/547-548 SARANJAI MANSION
SOI 6 SUKHUMVIT RD BANGKOK 10110
THAILAND

TEL. (2)2538327
FAX. (2)2538327

LIU BUYUN

Deputy Director

Foreign Affairs Office of Shaanxi Provincial
People's Government

Xi'an, China

Tel: 21309

Standing Committee of the
People's Congress of Guangxi
Zhuang Autonomous Region

Gan Ku

Chairman

Nanning, Guangxi

Tel: 27025

ชื่อหนังสือ

บันทึกภาพประวัติศาสตร์ความทรงจำในการเยือน
ประเทศต่างๆ ตามคำเชิญอย่างเป็นทางการ ระหว่าง
ดำรงตำแหน่งประธานรัฐสภา โดย ศาสตราจารย์
ดร.อุกฤษ มงคลนาวิน (สาธารณรัฐประชาชนจีน
๒๕๒๘)

ปีที่จัดทำ

เมษายน ๒๕๖๓

จำนวนหน้า

๑๙๖

สงวนลิขสิทธิ์

ตามพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗

ห้ามทำซ้ำ ดัดแปลง ไม่ว่าจะทั้งหมดหรือบางส่วน
ไม่ว่าโดยวิธีการใด เว้นแต่จะได้รับอนุญาตเป็น
ลายลักษณ์อักษรจากเจ้าของลิขสิทธิ์

มูลนิธิศาสตราจารย์ ดร.อุกฤษ – ท่านผู้หญิงมณฑินี มงคลนาวิน
เลขที่ ๖๓ ซอยร่วมฤดี ๓ ถนนเพลินจิต แขวงลุมพินี เขตปทุมวัน
กรุงเทพฯ ๑๐๓๓๐ โทรศัพท์ คุณจิรัศย์ คชนทวา ๐๘๑-๘๙๙-๔๕๔๖,
คุณสุจิตรา เอี่ยมวรสมบัติ ๐๘๗-๘๓๒-๒๓๘๘

ศาสตราจารย์ ดร.อุทฤษฎ มงคลนาวิน

ประวัติการศึกษา

- เกิดเมื่อวันที่ ๑๐ มีนาคม ๒๔๗๖
- สำเร็จการศึกษานิติศาสตร์บัณฑิต และสังคมสงเคราะห์ศาสตร์บัณฑิตจาก มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ปี พ.ศ. ๒๕๐๑ และ ๒๕๐๒ ตามลำดับ
- พ.ศ. ๒๕๐๙ สำเร็จการศึกษาปริญญาเอกทางกฎหมาย (Docteur en Droit) จาก มหาวิทยาลัยปารีส ประเทศฝรั่งเศส

ครอบครัว

สมรสกับท่านผู้หญิงมณฑินี มงคลนาวิน อดีตนางสนองพระโอษฐ์ในสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ ในรัชกาลที่ ๙

ด้านการศึกษา

เป็นผู้ริเริ่มในการยกฐานะแผนกวิชานิติศาสตร์ ในคณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ขึ้นเป็นคณะนิติศาสตร์ เมื่อ พ.ศ. ๒๕๑๕ และดำรงตำแหน่งคณบดีอยู่ ๖ ปี นอกจากนั้นเป็นผู้บรรยายกฎหมายในสถาบันการศึกษาอีกหลายแห่ง

ด้านวิชาชีพ

ได้ก่อตั้งสำนักกฎหมาย ดร.อุทฤษฎ มงคลนาวิน ตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๑๓ จนถึงปัจจุบัน

ด้านการเมือง

เริ่มเป็นสมาชิกวุฒิสภาตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๑๕ จนถึง พ.ศ. ๒๕๓๕ และดำรงตำแหน่งรองประธานฯ, ประธานวุฒิสภา, ประธานวุฒิสภาหลายสมัย

ด้านบริหารราชการแผ่นดิน

ได้เป็นที่ปรึกษานายกรัฐมนตรี ตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๑๘ และได้เสนอจัดตั้งคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ โดยได้รับแต่งตั้งเป็นกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการ

เหตุที่เป็นนักนิติศาสตร์ที่ยึดมั่นในหลักคุณธรรม นิติธรรม สันติธรรม จึงได้รับแต่งตั้งให้เป็นประธานกรรมการอิสระว่าด้วยการอำนวยความสะดวกธรรมชาติใน ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ (กอยส) และเป็นประธานกรรมการอิสระว่าด้วยการส่งเสริมหลักนิติธรรมแห่งชาติ (คอ.นธ)

เครื่องราชอิสริยาภรณ์

ในปี พ.ศ. ๒๕๒๒ ได้โปรดเกล้าโปรดกระหม่อมให้เป็นศาสตราจารย์พิเศษ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และได้รับเครื่องราชอิสริยาภรณ์ตระกูลต่างๆ ได้แก่ มหาปรมาภรณ์ช้างเผือก (พ.ศ. ๒๕๒๗), มหาชิรมงกุฏ (พ.ศ. ๒๕๒๘), ทูตยจุลจอมเกล้าวิเศษ (พ.ศ. ๒๕๓๒), เหรียญรัตนาภรณ์ ชั้นที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๓๔), ปฐมดิเรกคุณาภรณ์ (พ.ศ. ๒๕๔๐)

อิสริยาภรณ์ต่างประเทศได้แก่ อิสริยาภรณ์สูงสุดจากสาธารณรัฐเกาหลี (พ.ศ. ๒๕๒๘) และอิสริยาภรณ์ เลยีอองคอนเนอร์ ชั้นคอมมานเดอร์ จากประเทศฝรั่งเศส (พ.ศ. ๒๕๒๙)

ប៊ីធីធរណម
យុធីធរណម
ស័នធីធរណម